

โครงการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

กิจกรรมที่ 3

การสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงาน
ตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนำ

พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตั้งแต่อำเภอบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านแหลมบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความยาวประมาณ 115 กิโลเมตร เป็นชายฝั่งทะเลอ่าวไทยที่มีความสำคัญ เนื่องด้วยเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยประกอบด้วย ป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งเพาะขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำวัยอ่อน และชายหาดหลายแห่งที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญ

ในอดีตที่ผ่านมา ด้วยความหลากหลายและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวพัฒนาจนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อัตราการพัฒนาที่เกินขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่มีอยู่ ส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีอยู่เดิมทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นทั้งในเขตเมืองและพื้นที่ชายหาด เช่น ปัญหาน้ำเสียจากชุมชนและกิจกรรมต่าง ๆ ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การก่อสร้างโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่ ตลอดจนปัญหาการบุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเป็นทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อนนั้น ล้วนเป็นปัจจัยเสริมให้การกัดเซาะชายฝั่งซึ่งมีอัตราความรุนแรงและเป็นไปได้ง่ายมากขึ้น การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและความเสื่อมถอยของสิ่งแวดล้อมได้บั่นทอนการเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าว กระทั่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ในขณะนั้น) เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าวไว้แต่เบื้องต้น เพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนา จึงได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ประกาศให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จนถึง ตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา

จากการติดตามผลการดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ตลอดระยะเวลาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา กลไกดังกล่าวมีความสัมฤทธิ์ผลโดยสามารถลดระดับความรุนแรงของความเสื่อมโทรมที่เกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงได้ ตลอดจนหลายฝ่ายเห็นว่าสามารถคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมได้ แต่อย่างไรก็ตาม กลไกการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ เป็นมาตรการชั่วคราวที่นำมาใช้แก้ไขปัญหาในพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การดำเนินการด้วยวิธีอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งที่ผ่านมาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีลักษณะเป็นการเฉพาะเรื่องเพื่อแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไป สภาพการณ์การพัฒนาและการเติบโตต่าง ๆ ของพื้นที่ได้เปลี่ยนไปควบคู่กับปัญหาการคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ

ตามมา จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงจำเป็นต้องประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่อไปอีกระยะหนึ่ง ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2553 มีผลบังคับใช้ 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 30 กรกฎาคม 2558 และได้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวออกไป 3 ปี ซึ่งสิ้นสุดการบังคับใช้เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2561 และได้ประกาศต่อเนื่องโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 135 ตอนพิเศษ 152 ง ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2561 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2561 เป็นต้นไป เป็นระยะเวลา 5 ปี

ทั้งนี้ ภายหลังจากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาเป็นระยะเวลา 14 ปี จำเป็นต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนผ่านกลไกการสร้างเครือข่ายในพื้นที่ให้มีความเป็นรูปธรรมสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้ดำเนินโครงการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวม 3 กิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 1 โครงการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่ตำบลวัดเกต ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ ตำบลหนองผึ้ง ตำบลยางเนิ้ง และตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และในท้องที่ตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน กิจกรรมที่ 2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดชลบุรี และกิจกรรมที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำหรับการดำเนินงานในกิจกรรมที่ 3 มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นการสร้างกลไกการเฝ้าระวังและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเครือข่ายในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยในการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจัดทำคู่มือให้เครือข่ายใช้สำหรับดำเนินงานในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กันยายน 2561

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก-1
สารบัญ	ข-1
สารบัญรูป	ค-1
สารบัญตาราง	ง-1
บทที่ 1 บทนำ	1-1
1.1 บทนำ	1-1
1.2 วัตถุประสงค์	1-2
1.3 เป้าหมาย	1-3
1.4 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา	1-3
1.5 ระยะเวลาดำเนินงาน	1-3
บทที่ 2 ขอบเขตและวิธีการดำเนินงาน	2-1
2.1 ขอบเขตและวิธีการดำเนินงาน	2-1
2.2 แผนการดำเนินงาน	2-4
2.3 การเสนอผลงาน	2-6
บทที่ 3 เกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	3-1
3.1 การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเกิดเครือข่ายกรณีทั่วไป และประยุกต์ให้กับเครือข่ายในพื้นที่	3-1
3.2 การกำหนดเกณฑ์ในการสร้างเครือข่าย	3-5
3.3 การพัฒนาศักยภาพเครือข่าย	3-6
บทที่ 4 การดำเนินงานเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	4-1
4.1 การชี้แจงรายละเอียดโครงการและทำความเข้าใจกับเครือข่าย	4-1
4.2 การรับสมัครเครือข่ายและจัดเก็บข้อมูลเครือข่าย	4-2
4.3 การประชุมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่าย	4-14
4.4 สรุปข้อมูลการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่าย	4-19
	ข-1

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 เครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	5-1
บทที่ 6 การประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการ	6-1
6.1 การจัดประชุมสัมมนา ณ จังหวัดเพชรบุรี	6-1
6.2 การจัดประชุมสัมมนา ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	6-4
บทที่ 7 ข้อเสนอแนะ	7-1
7.1 ด้านกระบวนการจัดทำประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	7-1
7.2 ด้านการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	7-2
7.3 ด้านการพัฒนาบทบาทของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	7-3
บทที่ 8 สื่อประชาสัมพันธ์โครงการ	8-1
8.1 คู่มือการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงาน	8-1
8.2 จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	8-2
8.3 จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์	8-3
8.4 จัดทำสื่อ Infographic	8-4
เอกสารอ้างอิง	จ-1
คณะผู้ดำเนินการศึกษา	ฉ-1

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.4-1	พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยาง อำเภอลำ และอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอบ้านลาด อำเภอบ้านลาด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	1-4
3.3-1	องค์ประกอบของกลุ่มเครือข่าย	3-7
4.1-1	การลงพื้นที่นอกรอบ ครั้งที่ 1	4-1
4.2-1	การลงพื้นที่นอกรอบ ครั้งที่ 2	4-2
4.2-2	ตัวอย่างแบบจัดเก็บข้อมูลสมาชิกเครือข่าย	4-3
4.3-1	การประชุมที่เทศบาลตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 256	4-14
4.3-2	การประชุมที่องค์การบริหารตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561	4-14
4.3-3	การประชุมที่เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2561	4-15
4.3-4	การประชุมที่เทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอลำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2561	4-15
4.3-5	การประชุมที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอลำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561	4-15
4.3-6	การประชุมที่ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านลาด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561	4-16
4.4-1	ความเชื่อมโยงระหว่างบทบาทของเครือข่ายกับเป้าหมาย	4-19
4.4-2	ระดับการรับทราบของเครือข่ายเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ก่อนร่วมโครงการ	4-20
4.4-3	ระดับความเข้าใจของเครือข่ายเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ภายหลังร่วมโครงการ	4-20
6-1	ประมวลบรรยากาศการประชุมสัมมนาผลการศึกษาจังหวัดเพชรบุรี	6-3
6-2	ประมวลบรรยากาศการประชุมสัมมนาผลการศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	6-6

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
8.1-1	คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	8-1
8.2-1	ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	8-2
8.3-1	แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ	8-3
8.4-1	สื่อ Infographic ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	8-4

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.2-1	รายละเอียดและแผนการดำเนินงานภายใต้กิจกรรมที่ 3	2-5
4.2-1	เครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	4-4
4.2-2	รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของ เครือข่าย	4-5
5-1	แนวทางการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	5-3

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำ

พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตั้งแต่อำเภอบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบ้านแหลมบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความยาวประมาณ 115 กิโลเมตร เป็นชายฝั่งทะเลอ่าวไทยที่มีความสำคัญ เนื่องด้วยเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยประกอบด้วย ป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งเพาะขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำวัยอ่อน และชายหาดหลายแห่งที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญ

ในอดีตที่ผ่านมา ด้วยความหลากหลายและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวพัฒนาจนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อัตราการพัฒนาที่เกินขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่มีอยู่ ส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีอยู่เดิมทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นทั้งในเขตเมืองและพื้นที่ชายหาด เช่น ปัญหาน้ำเสียจากชุมชนและกิจกรรมต่าง ๆ ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การก่อสร้างโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่ ตลอดจนปัญหาการบุกรุกป่าชายเลน ซึ่งเป็นทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อนนั้น ล้วนเป็นปัจจัยเสริมให้การกัดเซาะชายฝั่งซึ่งมีอัตราความรุนแรงและเป็นไปได้ง่ายมากขึ้น การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและความเสื่อมถอยของสิ่งแวดล้อมได้บั่นทอนการเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าว กระทั่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ในขณะนั้น) เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าวไว้แต่เบื้องต้น เพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนา จึงได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ประกาศให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จนถึง ตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา

จากการติดตามผลการดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ตลอดระยะเวลาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา กลไกดังกล่าวมีความสัมฤทธิ์ผลโดยสามารถลดระดับความรุนแรงของความเสื่อมโทรมที่เกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงได้ ตลอดจนหลายฝ่ายเห็นว่าสามารถคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมได้ แต่อย่างไรก็ตาม กลไกการประกาศ

เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมนี้ เป็นมาตรการชั่วคราวที่นำมาใช้แก้ไขปัญหาในพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การดำเนินการด้วยวิธีอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งที่ผ่านมาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีลักษณะเป็นการเฉพาะเรื่องเพื่อแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไป สภาพการณ์การพัฒนาและการเติบโตต่าง ๆ ของพื้นที่ได้เปลี่ยนไปควบคู่กับปัญหาการคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ตามมา จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงจำเป็นต้องประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่อไปอีกระยะหนึ่ง ดังนั้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอหัวหิน และอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2553 มีผลบังคับใช้ 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 30 กรกฎาคม 2558 และได้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวออกไป 3 ปี ซึ่งสิ้นสุดการบังคับใช้เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2561 และได้ประกาศต่อเนื่องโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 135 ตอนพิเศษ 152 ง ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2561 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2561 เป็นต้นไป เป็นระยะเวลา 5 ปี

ทั้งนี้ ภายหลังจากการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาเป็นระยะเวลา 14 ปี จำเป็นต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนผ่านกลไกการสร้างเครือข่ายในพื้นที่ให้มีความเป็นรูปธรรมสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้ดำเนินโครงการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวม 3 กิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 1 โครงการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่ตำบลวัดเกต ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ ตำบลหนองผึ้ง ตำบลยางเนิ้ง และตำบลสารภี อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และในท้องที่ตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน กิจกรรมที่ 2 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดชลบุรี และกิจกรรมที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำหรับการดำเนินงานในกิจกรรมที่ 3 มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นการสร้างกลไกการเฝ้าระวังและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเครือข่ายในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยในการกำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจัดทำคู่มือให้เครือข่ายใช้สำหรับดำเนินงานในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและติดตามการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3 เป้าหมาย

- 1.3.1 การสร้างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 20 เครือข่าย
- 1.3.2 จัดทำคู่มือให้เครือข่ายใช้ในการดำเนินงานการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

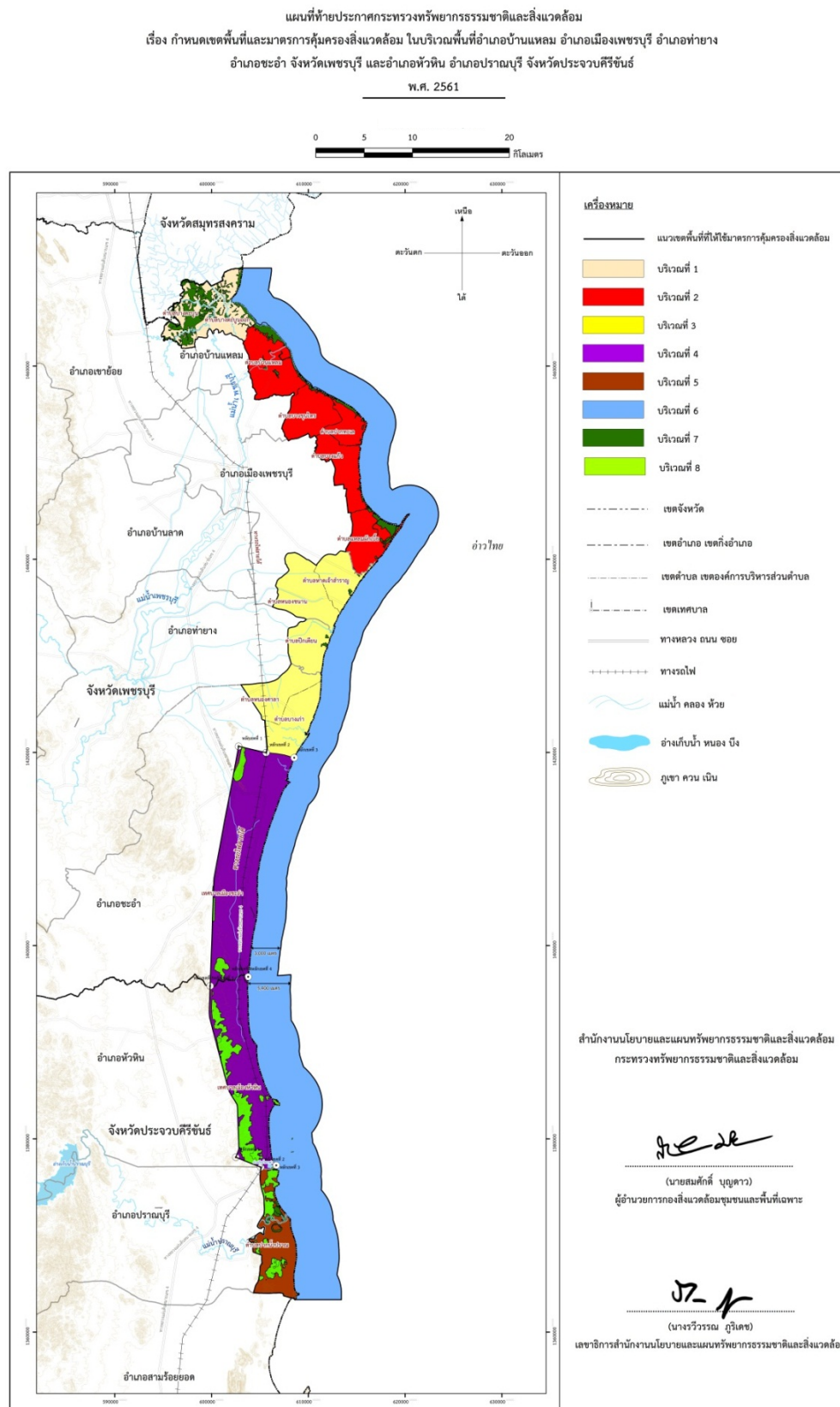
1.4 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

ขอบเขตพื้นที่ศึกษา ได้แก่ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยางชุมน้อย อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกพื้นที่ตามข้อ 3 เป็น 8 บริเวณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บริเวณที่ 1 ได้แก่ พื้นที่ตำบลบางตะบูน และตำบลบางตะบูนออก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 7
- บริเวณที่ 2 ได้แก่ พื้นที่ตำบลบ้านแหลม ตำบลบางขุนไทร ตำบลปากทะเล ตำบลบางแก้ว และตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 7
- บริเวณที่ 3 ได้แก่ พื้นที่ตำบลหาดเจ้าสำราญ และตำบลหนองขนาน อำเภอเมืองเพชรบุรี ตำบลปึกเตียน อำเภอยางชุมน้อย ตำบลหนองศาลา และตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 7
- บริเวณที่ 4 ได้แก่ พื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และพื้นที่เทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 8
- บริเวณที่ 5 ได้แก่ พื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 7 และบริเวณที่ 8
- บริเวณที่ 6 ได้แก่ พื้นที่ภายในบริเวณตามข้อ 3 (1) และ (2) ในประกาศ ฯ เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ 7 (พื้นที่ในทะเลของจังหวัดเพชรบุรีวัดจากแนวชายฝั่งทะเลไปในทะเลเป็นระยะ 3,000 เมตร ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วัดจากแนวชายฝั่งทะเลไปในทะเลเป็นระยะ 5,400 เมตร)
- บริเวณที่ 7 ได้แก่ พื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งไม่รวมป่าชายเลนในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์
- บริเวณที่ 8 ได้แก่ พื้นที่ป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ซึ่งไม่รวมแม่น้ำ ลำคลอง ถนน พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์หรือพื้นที่ที่ไม่อยู่ในความครอบครองของราชการ และพื้นที่บริเวณที่ 7 (รูปที่ 1.4-1)

1.5 ระยะเวลาดำเนินงาน

ดำเนินงานภายในระยะเวลา 270 วัน นับจากวันลงนามในสัญญา

รูปที่ 1.4-1 พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
(ที่มา : แผนที่แนบท้ายประกาศ ฯ)

บทที่ 2

ขอบเขตและวิธีการดำเนินงาน

2.1 ขอบเขตและวิธีการดำเนินงาน

2.1.1 ศึกษา สำรวจ และสร้างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 20 เครือข่าย โดยมีแนวทางการสร้างและพัฒนาเครือข่าย ดังนี้

1) ศึกษารูปแบบและรายละเอียดของการมีส่วนร่วมในพื้นที่ รวมทั้งเครือข่ายที่ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ในพื้นที่ เช่น เครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง เครือข่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งมีสมาชิกอยู่ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเครือข่ายอื่น ๆ ที่สามารถดำเนินการเฝ้าระวัง และติดตามมาตรการต่าง ๆ ในประกาศ ฯ ได้

2) ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงพื้นที่ร่วมกับเครือข่ายในแต่ละตำบล และการคัดเลือกตัวแทนท้องถิ่นเข้าเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระดับตำบล

3) ทหารือนกรอบร่วมกับเครือข่ายเพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการ แนวทางการดำเนินงาน และเสริมสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

4) จัดทำข้อมูลทะเบียนรายชื่อ ที่อยู่ การติดต่อ และภาพถ่ายของเครือข่าย รวมทั้งรวบรวมข้อมูลกิจกรรมหรือแผนงานด้านการคุ้มครองหรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมภาพประกอบ (เช่น แผนงานหรือโครงการที่เคยทำพร้อมรายละเอียดกิจกรรมโครงการ)

5) รวบรวมข้อมูลโครงสร้างของเครือข่ายในกรณีที่กลุ่มเครือข่ายมีโครงสร้างที่ชัดเจน โดยประกอบด้วย ตำแหน่งประธาน รองประธาน เลขานุการ คณะกรรมการหรือตำแหน่งอื่น ๆ ตามที่เครือข่ายกำหนดขึ้น

6) สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ผ่านกระบวนการอบรมเทคนิคการเฝ้าระวังและติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (จัดทำคู่มือการเฝ้าระวังและติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม)

7) ผลักดันให้เครือข่ายจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยจดทะเบียนในรูปของสมาคม (กรณีที่จดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จะต้องอยู่ในรูปของนิติบุคคล ได้แก่ มูลนิธิ หรือสมาคม

หรืออื่น ๆ โดยการจดทะเบียนมูลนิธิต้องใช้ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 200,000 บาท ส่วนการจดทะเบียนสมาคมไม่ต้องมีทุนจดทะเบียน แต่อาจใช้เวลานาน คือ ประมาณ 3 เดือน) เพื่อพัฒนาเครือข่ายให้เข้าสู่การจดทะเบียนองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ภายใต้สำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและสามารถขอสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ของเครือข่ายได้

8) ให้เครือข่ายดำเนินการเฝ้าระวังและติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้วยตนเองเป็นระยะเวลา 2 เดือน โดยที่ปรึกษาจะประสานงานร่วมกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และดำเนินงานร่วมกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

9) ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานของเครือข่าย พร้อมสรุปปัญหาและอุปสรรค และเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานแก่เครือข่ายต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.1.2 กำหนดเกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานในขั้นตอนนี้จะพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบการสร้างเครือข่าย ที่ควรคำนึงถึงความเป็นอิสระโดยมีความสนใจในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือการปฏิบัติ ร่วมประเมินผล และร่วมรับประโยชน์จากการมีส่วนร่วมของตน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) ศึกษา และวิเคราะห์รูปแบบการสร้าง และพัฒนาศักยภาพจากแบบอย่างของเครือข่ายที่ผ่านมาจากในและต่างประเทศ ทั้งข้อดี และข้อเสีย และปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จของเครือข่าย

2) กำหนดเกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่

3) ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาความเหมาะสมของเกณฑ์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะ

4) ปรับปรุงเกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.1.3 จัดประชุมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจัดประชุมครบทุกตำบล อย่างน้อยตำบลละ 30 คน โดยรายละเอียดในการจัดประชุมมีดังนี้

1) สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2) ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

3) ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้คู่มือในการดำเนินงานการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงาน

4) จัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุม อาหารเที่ยง และอาหารว่าง แก่ผู้เข้าร่วมอบรม และจะนำเสนอกำหนดการและรายละเอียดการอบรมแก่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ก่อนดำเนินการจัดอบรม

2.1.4 พัฒนาเครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) นำผลที่ได้รับจากการดำเนินงานจากข้อ 2.1.2-2.1.3 มาพัฒนาเครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เช่น การจัดทำแผนงาน/โครงการ การวางระบบ การเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

2) นำเสนอรูปแบบเครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาความเหมาะสม

3) นำเสนอรูปแบบเครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในการประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการ เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.1.5 จัดประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด โดยจัดประชุมจังหวัดละ 1 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมประชุมจังหวัดละ 100 คนขึ้นไป พร้อมจัดเตรียมเอกสารประกอบการประชุม อาหารเที่ยง และอาหารว่าง แก่ผู้เข้าร่วมประชุม และจะนำเสนอกำหนดการและรายละเอียดการประชุมแก่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณา ก่อนดำเนินการจัดประชุม

2.1.6 จัดทำและพิมพ์คู่มือให้เครือข่ายใช้ในการดำเนินงานการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงาน จำนวน 1,000 เล่ม โดยจัดพิมพ์ขนาด A5 เนื้อหากระดาษปอนด์ 80 แกรม พิมพ์ 4 สี และปกกระดาษอาร์ตการ์ด 230 แกรม ปก 4 สี โดยเนื้อหาและรูปแบบจะเสนอสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาความเหมาะสมก่อนจัดพิมพ์

2.1.7 จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยป้ายจะมีขนาดที่เหมาะสม ใช้วัสดุที่แข็งแรงพร้อมติดตั้งในพื้นที่ที่เหมาะสม จำนวน 16 ป้าย มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมพิจารณากำหนดจุดที่เหมาะสมในการติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์

2) ออกแบบป้ายประชาสัมพันธ์ให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกับสถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้วัสดุแข็งแรงแต่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

3) ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ พร้อมจับพิกัด บันทึกภาพ

2.1.8 จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ โดยจัดทำแผ่นพับที่สามารถทำให้เข้าใจการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้โดยง่าย จัดทำในรูปแบบภาษาไทย จำนวน 1,500 ชุด และภาษาอังกฤษ จำนวน 500 ชุด จัดพิมพ์ 4 สี กระดาษอาร์ตมัน 160 แกรม และเผยแพร่ให้กับประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.9 ออกแบบและจัดทำสื่อ Infographic เกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีจำนวนภาพ ความละเอียดตามความเหมาะสมของเนื้อหา และบันทึกลงแผ่น CD-ROM จำนวน 200 ชุด มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) กำหนดหัวข้อและเนื้อหา เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาความเหมาะสม

2) ออกแบบกราฟฟิกเพื่อสื่อความหมายของเนื้อหาดังกล่าว โดยเน้นรูปแบบที่กระชับ เข้าใจง่าย สีสันเหมาะสม

3) กำหนดความละเอียดของภาพทั้งในรูปแบบความละเอียดสูงและความละเอียดที่เหมาะสมสำหรับเผยแพร่ทางสื่อสังคมออนไลน์

2.2 แผนการดำเนินงาน

การดำเนินงานกิจกรรมที่ 3 : การสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินงานภายในระยะเวลา 270 วัน นับจากวันลงนามในสัญญา (ตารางที่ 2.2-1)

ตารางที่ 2.2-1 รายละเอียดและแผนการดำเนินงานภายใต้กิจกรรมที่ 3

รายละเอียดการดำเนินงาน	ก.พ.				มี.ค.				เม.ย.				พ.ค.				มิ.ย.				ก.ค.				ส.ค.				ก.ย.				output	ผู้รับผิดชอบหลัก
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4						
1. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานและศึกษา สำรวจ รวบรวมรายชื่อเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 23 เครือข่าย																													ฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์และรายชื่อเครือข่าย	ผจก.โครงการ, หัวหน้ากิจกรรม, ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
2. แนวทางการสร้างและพัฒนาเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม																													แนวทางการสร้างและพัฒนาเครือข่าย	ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
3. จัดทำและส่งรายงานขั้นต้น (Inception Report) (10 มี.ค. 61)																													รายงานขั้นต้น (Inception Report)	ผจก.โครงการ				
4. กำหนดเกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง																													เกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	ผจก.โครงการ, หัวหน้ากิจกรรม, ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
5. พัฒนาเครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง																													เครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
6. จัดประชุมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครบทุกตำบล อย่างน้อยตำบลละ 30 คน (จัดประชุมระหว่างวันที่ 20-22 มิ.ย. 61)																													ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม	ผจก.โครงการ, ผู้ประสานงานหลัก				
7. เตรียมความพร้อมและจัดประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด จังหวัดละ 1 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจังหวัดละ 100 คนขึ้นไป (จัดประชุมสัมมนา 17-18 ก.ค. 61)																													ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม	ผจก.โครงการ, ผู้ประสานงานหลัก				
8. จัดทำและส่งรายงานฉบับกลาง (Interim Report) (1 ส.ค. 61)																													รายงานฉบับกลาง (Interim Report)	ผจก.โครงการ				
9. จัดทำและพิมพ์คู่มือให้เครือข่ายใช้ในการดำเนินงานการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์																													คู่มือ 1,000 เล่ม	ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
10. ออกแบบและจัดทำสื่อ Infographic เกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์																													สื่อ Infographic และ CD-ROM 200 ชุด	ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
11. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม																													ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม 15 ป้าย	ผจก.โครงการ, หัวหน้ากิจกรรม, ผู้ประสานงานหลัก				
12. จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์																													แผ่นพับประชาสัมพันธ์ 2,000 ชุด	ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง				
13. จัดทำและส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) (7 ก.ย. 61)																													ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report)	ผจก.โครงการ				
14. จัดทำและส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) (19 ก.ย. 61)																													รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)	ผจก.โครงการ				

2.3 การเสนอผลงาน

ภายหลังการทำสัญญาระหว่างสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับที่ปรึกษาแล้ว ที่ปรึกษาจะดำเนินการและเสนอผลการศึกษา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.3.1 ส่งรายงานขั้นต้น (Inception Report) ภายใน 30 วัน นับจากวันลงนามในสัญญาจ้างที่ปรึกษาโดยในรายงานประกอบด้วย กรอบแนวคิดของการศึกษา ขั้นตอน วิธีการศึกษา แนวทางการสร้างและพัฒนาเครือข่าย แผนการดำเนินงานอย่างละเอียด รวมทั้งรายชื่อหัวหน้ากิจกรรม และผู้ร่วมดำเนินการในแต่ละกิจกรรมโดยละเอียด และตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตการดำเนินงานตามข้อ 2.1 โดยจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย จำนวน 8 ชุด

2.3.2 ส่งรายงานฉบับกลาง (Interim Report) ภายใน 120 วัน นับจากวันที่รายงานขั้นต้น (Inception Report) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีคัดเลือก โดยจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย จำนวน 8 ชุด ประกอบด้วย การดำเนินงานตามขอบเขตกิจกรรมที่ 3 ผลการดำเนินงานตามข้อ 2.1.1-2.1.4

2.3.3 ส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) ภายใน 90 วัน นับจากวันที่รายงานฉบับกลาง (Interim Report) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีคัดเลือก โดยจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย จำนวน 8 ชุด ประกอบด้วย การดำเนินงานตามขอบเขตกิจกรรมที่ 3 ผลการดำเนินงานตามข้อ 2.1.1-2.1.9 รวมทั้งผลสรุปการประชุมรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ และผลสรุปการประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการ

2.3.4 ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีคัดเลือก ตามขอบเขตกิจกรรมที่ 3 ประกอบด้วย

1) เอกสารรายงานฉบับสมบูรณ์ จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย จำนวนกิจกรรมละ 50 ชุด โดยเนื้อหาในรายงานจะต้องแสดงถึงผลการศึกษาทั้งหมดที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามแผนงานที่กำหนดไว้ในรายงานการศึกษาขั้นต้นซึ่งเป็นไปตามขอบเขตการดำเนินงาน รวมถึงได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษาที่มีต่อร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ แล้วอย่างครบถ้วน

2) เอกสารรายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย จำนวนกิจกรรมละ 50 ชุด พร้อมด้วย สรุปบทคัดย่อผลสำเร็จของการดำเนินการโครงการเพื่อใช้ในการนำเสนอในรายงานประจำปี โดยมีเนื้อหาพร้อมรูปภาพสี ไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ A4 จำนวน 4 ชุด

3) ดิจิตอลไฟล์รายงานฉบับสุดท้าย และรายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ที่บันทึกลงแผ่น CD-ROM จำนวน 300 แผ่น

บทที่ 3

เกณฑ์การสร้าง และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในการกำหนดเกณฑ์สำหรับการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และรูปแบบการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพื่อประกอบการพิจารณา เพื่อให้เกิดเครือข่ายที่แท้จริงที่เกิดความรู้สึกร่วมกันในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ตนเองได้พึ่งพาอาศัย โดยการดำเนินงานสร้างและพัฒนาเครือข่ายแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

3.1 การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเกิดเครือข่ายกรณีทั่วไป และประยุกต์ให้กับเครือข่ายในพื้นที่

เครือข่าย (Network) เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่ง ที่ไม่มีขอบเขตการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่าย รูปธรรมของเครือข่าย มองได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การแลกเปลี่ยน การติดต่อสื่อสาร และความสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกัน ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนตายตัว แนวคิดของเครือข่าย คือ กลุ่มหรือองค์กรที่สมัครใจในการเรียนรู้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ระหว่างกันหรือทำกิจกรรมร่วมกันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ โดยมีการจัดรูปหรือจัดระเบียบโครงสร้างคนหรือสมาชิกที่ยังมีความเป็นอิสระ กิจกรรมที่ทำในเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมกัน ไม่กระทบต่อความเป็นอิสระหรือความเป็นตัวของตัวเองของคนหรือองค์กรนั้น ๆ (พิรธ บุนยรัตพันธุ์ และคณะ, 2552) นอกจากนี้มีผู้นิยามไว้ว่า เครือข่าย คือ การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจ ที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกันหรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทร ซึ่งกันและกัน ประเด็นสำคัญของนิยามข้างต้น คือ

- ความสัมพันธ์ของสมาชิกในเครือข่ายต้องเป็นไปโดยสมัครใจ
- กิจกรรมที่ทำในเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมหรือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน
- การเป็นสมาชิก เครือข่ายต้องไม่มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระหรือความเป็นตัวของตัวเองของคนหรือองค์กรนั้น ๆ (ธนา ประมุขกุล, 2544)

ดังนั้น เครือข่ายโดยทั่วไปต้องมีการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมเฉพาะกิจตามความจำเป็น

เมื่อภารกิจบรรลุเป้าหมายแล้ว เครือข่ายก็อาจยุบสลายไป แต่ถ้ามีความจำเป็นหรือมีภารกิจใหม่อาจกลับมา รวมตัวกันได้อีกใหม่ หรือจะเป็นเครือข่ายที่ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องระยะยาวก็ได้

สำหรับการดำเนินงานภายใต้โครงการ เครือข่ายที่เกิดขึ้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และควรเป็นเครือข่ายที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในระยะยาวได้

ในปัจจุบันพบว่ารูปแบบของกระบวนการมีส่วนร่วมในรูปเครือข่ายสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายพื้นที่ หลายกิจกรรมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ บ่อยครั้งเรามักพบเห็นเครือข่ายเทียม (Pseudo network) ซึ่งเป็นเครือข่ายชนิดที่เราหลงผิดคิดว่าเป็นเครือข่าย แต่แท้จริงแล้วเป็นแค่การชุมนุมพบปะสังสรรค์ระหว่าง สมาชิก โดยที่ต่างคนต่างก็ไม่ได้มีเป้าหมายร่วมกัน และไม่ได้ตั้งใจที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการรวมกลุ่ม แบบเฮโลสาระพา หรือรวมกันตามกระแสนิยมที่ไม่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน ลักษณะของเครือข่ายลวงจะไม่มี การสานต่อระหว่างสมาชิก แต่ในการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีเป้าหมายถึง ความยั่งยืนของทรัพยากรในพื้นที่ จำเป็นต้องสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายแท้ซึ่งจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญอยู่ อย่างน้อย 8 อย่างด้วยกัน คือ

- 1) มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception) ต้องมีความรู้สึกนึกคิดและ การรับรู้เหมือนกันถึงเหตุผลในการเข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่าย อาทิเช่น มีความเข้าใจในตัว ปัญหาและมีจิตสำนึกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ประสบกับปัญหาอย่างเดียวกันหรือ ต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่ายเกิด ความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาหรือลดความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น
- 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision) การที่สมาชิกมองเห็นจุดมุ่งหมายในอนาคตที่เป็นภาพเดียวกัน มีการรับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และมีเป้าหมายที่จะเดินทาง ไปด้วยกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันจะทำให้กระบวนการขับเคลื่อนเกิดพลัง มีความเป็นเอกภาพ และช่วยผ่อนคลายความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของสมาชิกบางกลุ่มขัดแย้งกับวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของเครือข่าย พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มนั้นก็จะเริ่มแตกต่างจากแนวปฏิบัติที่สมาชิกเครือข่ายกระทำ ร่วมกัน ดังนั้น แม้ว่าจะต้องเสียเวลามากกับความพยายามในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน แต่ก็จำเป็นจะต้องทำให้เกิดขึ้น หรือถ้าสมาชิกมีวิสัยทัศน์ส่วนตัวอยู่แล้ว ก็ต้องปรับให้ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของเครือข่ายให้มากที่สุดแม้จะไม่ซ้อนทับกันแนบสนิทจนเป็นภาพ เดียวกัน แต่อย่างน้อยก็ควรสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน
- 3) มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits) คำว่าผลประโยชน์ ในที่นี้ครอบคลุมทั้งผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินและผลประโยชน์ไม่ใช่ตัวเงิน เป็นความต้องการ (need) ของมนุษย์ในเชิงปัจเจก (อ่านเรื่องแรงจูงใจในตอนท้าย) อาทิเช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง การยอมรับ โอกาสในความก้าวหน้า สุขภาพ ความพึงพอใจ ฯลฯ

- 4) สมาชิกของเครือข่ายเป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดาที่ต่างก็มีความต้องการเป็นของตัวเอง (human needs) ถ้าการเข้าร่วมในเครือข่ายสามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขา หรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้เขามามีส่วนร่วมในเครือข่ายมากขึ้น
- 5) การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย เป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ดังนั้น สถานะของสมาชิกในเครือข่ายควรมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนอยู่ในฐานะ “หุ้นส่วน (partner)” ของเครือข่าย เป็นความสัมพันธ์ในแนวราบ (horizontal relationship) คือ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน มากกว่าความสัมพันธ์ในแนวตั้ง (vertical relationship) ในลักษณะเจ้านายลูกน้อง ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากในทางปฏิบัติเพราะต้องเปลี่ยนกรอบความคิดของสมาชิกในเครือข่ายโดยการสร้างบริบทแวดล้อมอื่น ๆ เข้ามาประกอบ แต่ถ้าทำได้จะสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายมาก
- 6) มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship) องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็สร้างความเข้มแข็งให้กันและกัน โดยนำจุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วทำให้ได้ผลลัพธ์เพิ่มขึ้นในลักษณะพลังทวีคูณมากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อต่างคนต่างอยู่
- 7) มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (interdependent) เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน การที่สมาชิกเครือข่ายตกอยู่ในสถานะจำกัดทั้งด้านทรัพยากร ความรู้ เงินทุน กำลังคน ฯลฯ ไม่สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยตนเองโดยปราศจากเครือข่าย จำเป็นต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย การทำให้หุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น การเกื้อหนุนพึ่งพากันในลักษณะนี้จะส่งผลให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ
- 8) มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction) ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน (reciprocal exchange) มากกว่าที่จะเป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว (unilateral exchange) ยิ่งสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใดก็จะเกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้น มีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากสภาพสังคม สภาพปัญหา สถานการณ์ในถิ่นที่อยู่อาศัย ล้วนมีผลให้จุดเริ่มต้นการเกิดขึ้นของเครือข่ายต่างกัน โดยแบ่งชนิดของการเกิดเครือข่ายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1) เครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ เครือข่ายชนิดนี้มักเกิดจากการที่ผู้คนมีใจตรงกัน ทำงานคล้ายคลึงกันหรือประสบกับสภาพปัญหาเดียวกันมาก่อน เข้ามารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ ร่วมกันแสวงหาทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า การดำรงอยู่ของกลุ่มสมาชิกในเครือข่ายเป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในตัวสมาชิกเอง (ฉันทะ) เครือข่ายเช่นนี้มักเกิดขึ้นในพื้นที่ อาศัยความเป็นเครือญาติ เป็นคน

ในชุมชนหรือมาจากภูมิลำเนาเดียวกันที่มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มโดยจัดตั้งเป็นชมรมที่มีกิจกรรมร่วมกันก่อน เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นจึงขยายพื้นที่ดำเนินการออกไป หรือมีการขยายเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ ของกลุ่มมากขึ้น ในที่สุดก็พัฒนาขึ้นเป็นเครือข่ายเพื่อให้ครอบคลุมต่อความต้องการของสมาชิกได้กว้างขวางขึ้น เครือข่ายประเภทนี้ มักใช้เวลาก่อร่างสร้างตัวที่ยาวนาน แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วมักจะเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น

2) เครือข่ายจัดตั้ง การเริ่มต้นเครือข่ายลักษณะนี้มักจะมี ความเกี่ยวข้องกับนโยบายหรือการดำเนินงานของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ การจัดตั้งอยู่ในกรอบความคิดเดิมที่ใช้กลไกของรัฐผลักดันให้เกิดงานที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว และส่วนมากภาคีหรือสมาชิกที่เข้าร่วมเครือข่ายมักจะไม่ได้อาศัยพื้นฐาน ความต้องการ ความคิด ความเข้าใจ หรือมุมมองในการจัดตั้งเครือข่ายที่ตรงกันมาก่อนที่จะเข้ามารวมตัวกัน เป็นการทำงานเฉพาะกิจชั่วคราวที่ไม่มีความต่อเนื่อง และมักจะจางหายไปในที่สุด เว้นแต่ว่าเครือข่ายจะได้รับการชี้แนะที่ดี ดำเนินงานเป็นขั้นตอนจนสามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเป็นความผูกพันระหว่างสมาชิกจนนำไปสู่การพัฒนาเป็นเครือข่ายที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากลุ่มสมาชิกจะยังคงรักษาสถานภาพของเครือข่ายไว้ได้ แต่มีแนวโน้มที่จะลดขนาดของเครือข่ายลงเมื่อเปรียบเทียบกับระยะก่อตั้ง

3) เครือข่ายวิวัฒนาการ เป็นการถือกำเนิดโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติตั้งแต่แรก และไม่ได้เกิดจากการจัดตั้งโดยตรงแต่มีกระบวนการพัฒนาผสมผสานอยู่ โดยเริ่มที่กลุ่มบุคคล/องค์กร มารวมกันด้วยวัตถุประสงค์กว้าง ๆ ในการสนับสนุนกันและเรียนรู้ไปด้วยกัน โดยยังไม่ได้สร้างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนนัก หรืออีกลักษณะหนึ่งคือถูกจุดประกายความคิดจากภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการได้รับฟัง หรือการไปได้เห็นการดำเนินงานของเครือข่ายอื่น ๆ มาแล้วเกิดความคิดที่จะรวมตัวกัน สร้างพันธสัญญาเป็นเครือข่ายช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง เครือข่ายที่วุ่นวายนี้แม้จะไม่ได้เกิดจากแรงกระตุ้นภายในโดยตรงตั้งแต่แรก แต่ถ้าสมาชิกมีความตั้งใจจริงที่เกิดจากจิตสำนึกที่ดี เมื่อได้รับการกระตุ้นและสนับสนุน ก็จะสามารถพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งทำนองเดียวกันกับเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เครือข่ายในลักษณะนี้พบเห็นอยู่มากมาย เช่น เครือข่ายผู้สูงอายุ เครือข่ายโรงเรียนสร้างเสริมสุขภาพ เป็นต้น

สำหรับการสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แม้จะเป็นเครือข่ายที่ทำงานร่วมกับภาครัฐ โดยดำเนินงานตามนโยบายของภาครัฐเป็นสำคัญ แต่รูปแบบของการเกิดเครือข่ายควรจะเป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและวิวัฒนาการต่อไปได้ ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญ คือ การสร้างความรู้สึกร่วมกันให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ตนอาศัย และเห็นในศักยภาพและความสามารถของตนเองในการร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

3.2 การกำหนดเกณฑ์ในการสร้างเครือข่าย

เมื่อพิจารณารูปแบบและลักษณะการเกิดเครือข่ายโดยทั่วไป จะพบว่า “วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย และผลประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน” เป็นสิ่งสำคัญที่จะเชื่อมโยงกลุ่มคนให้เข้ารวมการเป็นเครือข่าย การมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน ตลอดจนรับรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกันจะสัมพันธ์กับความเข้มแข็ง และความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเครือข่ายในอนาคตด้วย ดังนั้นในบริบทของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยประโยชน์จากการอนุรักษ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของระบบนิเวศชายฝั่งทะเล ซึ่งสัมพันธ์ต่อรายได้ (จากภาคการประมง การท่องเที่ยว การบริการ) คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ ดังนั้นจากข้อสรุปข้างต้น จึงได้กำหนดเกณฑ์ในการสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

- 1) ควรเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
- 2) ควรเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดหรืออยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ประกาศ (ในพื้นที่ 16 ตำบล ที่ประกาศ ฯ บังคับใช้)
- 3) ควรเป็นผู้ที่มีความสนใจในการดำเนินงานด้านจิตอาสาหรืองานสาธารณประโยชน์ โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) ควรเป็นผู้ที่ต้องการเข้าร่วมดำเนินงานด้วยความสมัครใจ
- 5) เป็นเครือข่ายที่มีความเข้มแข็งในระดับหนึ่งแล้ว และมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของตนเองเพิ่มขึ้น เป็นเครือข่ายวิวัฒนาการได้

เมื่อกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกเครือข่ายแล้ว ก็ศึกษาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในเชิงกิจกรรมของกลุ่มเครือข่ายเพื่อประเมินความเข้มแข็งของเครือข่าย ซึ่งอย่างน้อยกลุ่มและองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็งได้ต้องดำเนินการใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1) ภายในกลุ่มมีการส่งเสริมแนวคิดและสัมพันธภาพในการทำงาน กรณีนี้หมายถึงการสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของกลุ่มและองค์กรเครือข่ายที่ถูกต้อง ทั้งในเรื่องการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจของกลุ่ม แนวคิดในการทำงานร่วมกันอย่างสมานฉันท์ และการรู้จักใช้กระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างสันติวิธี นอกจากนี้ยังต้องมีระบบการสร้างสัมพันธภาพระหว่างมวลสมาชิกด้วยกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

2) ภายในกลุ่มมีการสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ของกลุ่มและองค์กรเครือข่ายขึ้นมารองรับการดำเนินงาน กลุ่มและองค์กรเครือข่ายที่ดีต้องมีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ เป็นกติกาที่จะใช้เป็นบรรทัดฐานในการทำงาน และสามารถให้แต่ละคนที่เป็นสมาชิกปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้องตามครรลองที่เหมาะสม

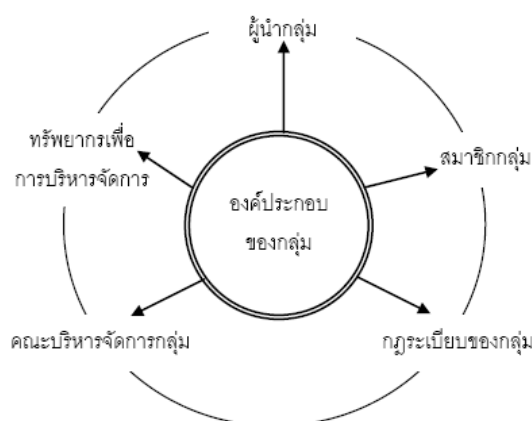
3) ภายในกลุ่มมีการส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน กลุ่มและองค์กรเครือข่ายที่เข้มแข็ง ต้องมีการส่งเสริมการทำกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง การทำกิจกรรมจะช่วยให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ในวิธีการบริหารจัดการโครงการ และเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมต่าง ๆ โดยตรง นอกจากนี้ยังช่วยให้สมาชิก

เกิดความผูกพันแนบแน่นมากขึ้น อันเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงของกลุ่มและองค์กรเครือข่ายด้วยเช่นกัน (กิตติชัย รัตนะ, 2549)

3.3 การพัฒนาศักยภาพเครือข่าย

เพื่อให้เครือข่ายที่สร้างขึ้นสามารถดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน จำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาเครือข่ายทั้งด้านโครงสร้างและการบริหารจัดการ โดยมีการดำเนินงานดังนี้

- 1) จัดหาองค์ประกอบของกลุ่มเครือข่ายให้ครบถ้วน (รูปที่ 3.3-1) ได้แก่
 - 1.1) ผู้นำกลุ่ม (มีทั้งผู้นำที่มีการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการและผู้นำตามธรรมชาติ)
 - 1.2) สมาชิกกลุ่ม
 - 1.3) การกำหนดกฎ ระเบียบของกลุ่ม
 - 1.4) คณะบริหาร หรือคณะกรรมการ
 - 1.5) ทรัพยากรเพื่อการบริหารจัดการ ประกอบด้วย
 - (1) ฐานข้อมูล องค์ความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงาน ในที่นี้ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายละเอียดของแต่ละมาตรการ วิธีการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบวิธีการรายงานผล
 - (2) งบประมาณในการดำเนินงาน ในกรณีไม่มีงบประมาณ จำเป็นต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับช่องทางในการจัดหางบประมาณ หรือหาช่องทางในการปฏิบัติงานที่ไม่ต้องใช้งบประมาณ แต่ใช้ความเป็นจิตอาสาาร่วมดำเนินงานโดยไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวัน
- 2) จัดทำแผนการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกและกลุ่มเป้าหมายที่วางไว้
- 3) เชื่อมโยงให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก เพื่อให้มีองค์กรสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มแบบพันธมิตร (Partnership)
- 4) ติดตามและทบทวนความสำเร็จในการดำเนินงานของเครือข่าย โดยพิจารณาจากประโยชน์ที่สมาชิกเครือข่ายได้รับ รวมทั้งประโยชน์โดยรวมต่อชุมชนในพื้นที่ (กิตติชัย รัตนะ, 2549)

รูปที่ 3.3-1 องค์ประกอบของกลุ่มเครือข่าย (กิตติชัย รัตนะ, 2549)

นอกจากนี้ในการพัฒนาเครือข่ายเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ได้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครือข่ายไว้หลายประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้กับการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

- 1) สมาชิกที่เข้าร่วม ต้องเข้าใจเป้าหมายในการรวมตัวกันว่าจะก่อให้เกิดความสำเร็จในภาพรวม
- 2) สร้างการยอมรับในความแตกต่างระหว่างสมาชิก ยอมรับในรูปแบบ และวัฒนธรรมองค์กรของสมาชิก
- 3) มีกิจกรรมสม่ำเสมอและมากพอที่จะทำให้สมาชิกได้ทำงานร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่ต้องแน่ใจว่าทำได้ และกระจายงานได้ทั่วถึง ควรเลือกกิจกรรมที่ง่ายและมีแนวโน้มประสบความสำเร็จอย่าทำกิจกรรมที่ยากโดยเฉพาะครั้งแรก ๆ เพราะถ้าทำไม่สำเร็จอาจทำให้เครือข่ายที่เริ่มก่อตัวเกิดการแตกสลายได้
- 4) จัดให้มีและกระตุ้นให้มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ
- 5) สนับสนุนสมาชิกทุกกลุ่ม และทุกด้านที่ต้องการความช่วยเหลือ เน้นการช่วยเหลือกลุ่มสมาชิกที่ยังอ่อนแอให้สามารถช่วยตนเองได้
- 6) สร้างความสัมพันธ์ของบุคลากรในเครือข่าย
- 7) สนับสนุนให้สมาชิกได้พัฒนางานอย่างเต็มกำลังตามศักยภาพและความชำนาญที่มีอยู่ โดยร่วมกันตั้งเป้าหมายในการพัฒนางานให้กับสมาชิกแต่ละกลุ่ม ส่งผลให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เป็นพื้นฐานในการสร้างความหลากหลายและเข้มแข็งให้กับเครือข่าย
- 8) สร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ระหว่างบุคลากรทุกระดับของสมาชิกในเครือข่ายในลักษณะความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน

- 9) จัดกิจกรรมให้สมาชิกใหม่ของเครือข่าย เพื่อเชื่อมต่อคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ในการสืบทอดความเป็นเครือข่ายต่อไป
- 10) จัดให้มีเวทีระหว่างคนทำงานเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาในการทำงานด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน
- 11) จัดให้มีช่องทางการทำงานร่วมกัน การสื่อสารที่ง่ายต่อการเข้าถึงที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน เช่น สร้างระบบการส่งต่องาน และสร้างเว็บไซต์เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายเข้าด้วยกัน

กรณีที่เกิดภารกิจของเครือข่ายยังไม่สำเร็จย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาเครือข่ายไว้ ประคับประคองให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และบางกรณีหลังจากเครือข่ายได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ก็จำเป็นต้องรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้ โดยหลักการรักษาความสำเร็จของเครือข่าย จำเป็นต้องอาศัยกลไกต่าง ๆ มาช่วย ดังนี้

1) การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ความยั่งยืนของเครือข่ายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน (pattern) ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกัน ด้วยเหตุนี้การที่จะรักษาเครือข่ายไว้ได้ต้องมีการกำหนดโครงสร้างและตารางกิจกรรมไว้ให้ชัดเจน ทั้งในแง่ของเวลา ความถี่ และต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพียงพอที่จะดึงดูดสมาชิกให้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมเดียวที่ใช้สำหรับสมาชิกทุกคนในการสำรวจดูความต้องการเฉพาะของสมาชิกในระดับย่อยลงไปในแต่ละคนและแต่ละกลุ่ม กล่าวคือควรมีกิจกรรมย่อยที่หลากหลายเพียงพอที่จะตอบสนองความสนใจของสมาชิกกลุ่มย่อยในเครือข่ายด้วย โดยที่กิจกรรมเหล่านี้ก็ต้องอยู่ในทิศทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กิจกรรมเหล่านี้อาจจัดในรูปแบบที่เป็นทางการ เช่น การวางแผนงานร่วมกัน การพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกันประจำทุกเดือน ฯลฯ หรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เช่น จัดกิจกรรมสนทนาการระหว่างสมาชิก จัดงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกัน เป็นต้น

2) การรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่ายเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการรักษาเครือข่ายให้ยั่งยืนต่อไป ความสัมพันธ์ที่ดีเป็นเสมือนน้ำมันที่คอยหล่อลื่นการทำงานร่วมกันให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น เมื่อใดที่สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกบาดหมางไม่เข้าใจกัน หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างกัน โดยหาข้อตกลงไม่ได้ สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกก็จะเริ่มแตกร้าว ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขอย่างทัน่วงที ก็จะไปสู่ความเสื่อมถอยและความสิ้นสุดลงของเครือข่ายได้ ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยเฉพาะ และควรจัดอย่างสม่ำเสมอไม่ใช่จัดในช่วงที่มีปัญหาเกิดขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้สมาชิกของเครือข่ายพึงตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสัมพันธ์ภาพ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกันที่อาจเกิดขึ้น สมาชิกควรแสดงความเป็นมิตรต่อกัน เมื่อเกิดความขัดแย้งต้องรีบแก้ไขและดำเนินการไกล่เกลี่ยให้เกิดความเข้าใจกันใหม่ นอกจากนี้ควรมีมาตรการป้องกันปัญหาก่อนที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างกัน เช่น ในการจัดโครงสร้างองค์กรควรแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อน การกำหนดเป้าหมายการทำงานที่สมาชิกยอมรับร่วมกัน การจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ การกำหนดผู้นำที่เหมาะสม การกำหนดกติกาอันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นต้น

3) การกำหนดกลไกสร้างระบบใจ สมาชิกจะยังเข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่ายตราบเท่าที่ยังมีสิ่งจูงใจเพียงพอที่จะดึงดูดให้เข้าไปมีส่วนร่วม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดกลไกบางประการที่จะช่วยจูงใจให้สมาชิกเกิดความสนใจอยากเข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งตามทฤษฎีแรงจูงใจแล้ว ปัจเจกต่างก็มีสิ่งจูงใจที่ต่างกัน ดังนั้นควรทำการวิเคราะห์ เพื่อบ่งชี้ถึงแรงจูงใจที่แตกต่างหลากหลายในแต่ละบุคคล แล้วทำการจัดกลุ่มของสิ่งจูงใจที่ใกล้เคียงกันออกเป็นกลุ่ม ๆ อาทิ ค่าตอบแทน เกียรติยศ ชื่อเสียง การยอมรับ ฯลฯ อันจะนำไปสู่มาตรการในการสร้างแรงจูงใจสำหรับบุคคลในแต่ละกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง ถ้าจำเป็นจะต้องให้ค่าตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งจูงใจ ควรเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลงานมากกว่าการให้ผลตอบแทนในลักษณะเหมาจ่าย กล่าวคือผู้ที่รับค่าตอบแทนต้องสร้างผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน โดยผลงานที่ได้ต้องสนับสนุน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครือข่าย และควรมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน เพื่อสร้างทักษะผูกพันระหว่างผู้รับทุนและผู้ให้ทุน การให้ค่าตอบแทนก็ไม่ควรให้ทั้งหมดในงวดเดียว ทั้งนี้เพื่อให้มีการปรับลดค่าตอบแทนได้หากผู้รับทุนไม่ดำเนินการตามสัญญา ในกรณีที่ต้องการให้เกียรติยศและชื่อเสียงเป็นสิ่งจูงใจโดยเฉพาะในงานพัฒนาสังคมที่มักจะไม่มีค่าตอบแทนการดำเนินงาน จำเป็นต้องหาสิ่งจูงใจอื่นมาชดเชยสิ่งตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ตามทฤษฎีของ Maslow ความต้องการการยกย่องจากผู้อื่น (esteem needs) ที่อยู่ในรูปของอำนาจ เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือสถานะทางสังคม เป็นสิ่งที่นำมาใช้จูงใจได้ อาจทำเป็นรูป “สัญลักษณ์” บางอย่าง ที่สื่อถึงการได้รับเกียรติยศ การยกย่อง และมีคุณค่าทางสังคม เช่น การประกาศเกียรติยศ เข็มเชิดชูเกียรติ โล่เกียรติยศ เป็นต้น โดยสัญลักษณ์เหล่านี้ต้องมีคุณค่าเพียงพอให้เขาปรารถนาอยากที่จะได้ และควรมีเกียรติยศหลายระดับที่จูงใจสมาชิกเครือข่ายให้ร่วมมือลงแรงเพื่อไต่เต้าไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งจะช่วยให้เกิดความต่อเนื่อง และควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่รายชื่อคนกลุ่มนี้อย่างกว้างขวาง

4) การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ หลายเครือข่ายต้องหยุดดำเนินการไป เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอ ทั้งด้านองค์ความรู้ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากร ที่สำคัญคือเงินทุนในการดำเนินงานซึ่งเปรียบเสมือนเลือดที่ไหลเวียนหล่อเลี้ยงเครือข่ายให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ เมื่อขาดเงินทุนเพียงพอที่จะจุนเจือ เครือข่ายอาจต้องปิดตัวลงในที่สุด หากได้รับการสนับสนุนจะต้องมีระบบตรวจสอบการใช้จ่ายอย่างรัดกุม และมีการรายงานผลเป็นระยะ

5) การให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหาก็เครือข่ายอาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ การมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือ จะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และช่วยหนุนเสริมให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ควรมีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้า และช่วยอบรมภาวะการเป็นผู้นำให้กับสมาชิกเครือข่าย

6) การสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง องค์กรหรือเครือข่ายที่เคยประสบความสำเร็จกลับต้องประสบกับความล้มเหลวอย่างรุนแรงเมื่อเวลาผ่านไป เพราะไม่ได้ “สร้างคน” ขึ้นมารับไม้พลัดต่อจากคนรุ่นก่อน เพื่อสานต่อภารกิจของเครือข่าย จำเป็นต้องสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง เครือข่ายต้องคัดเลือกคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ การมีประสบการณ์ร่วมกับเครือข่าย และที่สำคัญคือ

เป็นที่ยอมรับนับถือและสามารถเป็นศูนย์รวมใจของคนในเครือข่ายได้ ดำเนินการให้คนเหล่านี้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการทำหน้าที่เป็นสมาชิกแกนหลัก เพื่อสืบสานหน้าที่ต่อไปเมื่อสมาชิกแกนหลักต้องหมดวาระไป (ธนา ประมุขกุล, 2544)

สำหรับเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายที่มีความเข้มแข็ง การพัฒนาศักยภาพพัฒนาด้านโครงสร้าง อาจต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ดั้งเดิมของเครือข่าย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายโดยธรรมชาติมีความสัมพันธ์เป็นเครือญาติ เพื่อน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเดียวกัน จึงอาจไม่ได้กำหนดบทบาทโครงสร้างของสมาชิกชัดเจน สำหรับการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการจะต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน ข้อกังวล และความต้องการของเครือข่าย เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดเครื่องมือกลไกที่ช่วยในการดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืน โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรดำเนินการประสานกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และมีการกำหนดตัวชี้วัด และติดตามประเมินผลที่เป็นรูปธรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายได้อย่างแท้จริง

บทที่ 4

การดำเนินงานเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในการดำเนินงานเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 การชี้แจงรายละเอียดโครงการและทำความรู้จักกับเครือข่าย

การชี้แจงรายละเอียดโครงการและทำความรู้จักกับเครือข่าย เป็นการดำเนินงานภายหลังจากรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับรายชื่อ ที่อยู่ และบทบาทของเครือข่ายที่มีอยู่ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากนั้นจึงลงพื้นที่นอกรอบเพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการ แนวทางการดำเนินงาน ประโยชน์ที่จะได้รับการร่วมดำเนินงานและทำความรู้จักกับเครือข่าย โดยศึกษาบทบาท การดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ดำเนินโครงการและเครือข่ายซึ่งช่วยเสริมสร้างความร่วมมืออันดีในการทำงาน สร้างความเข้าใจระหว่างกัน โดยการลงพื้นที่นอกรอบ ครั้งที่ 1 ดำเนินงานเมื่อวันที่ 24-26 เมษายน พ.ศ. 2561 (รูปที่ 4.1-1)

รูปที่ 4.1-1 การลงพื้นที่นอกรอบ ครั้งที่ 1

4.2 การรับสมัครเครือข่ายและจัดเก็บข้อมูลเครือข่าย

การรับสมัครเครือข่ายและจัดเก็บข้อมูลเครือข่าย ดำเนินงานในการลงพื้นที่นอกรอบ ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 18-20 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 (รูปที่ 4.2-1) เพื่อการรับสมัครเครือข่ายอย่างเป็นทางการ และจัดเก็บข้อมูลโครงสร้างของเครือข่าย ประกอบด้วย โครงสร้างขององค์กร ข้อมูลทะเบียนรายชื่อ ที่อยู่ การติดต่อ และภาพถ่ายของเครือข่าย และอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับ (ร่าง) คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตลอดจนรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมให้เกิดความยั่งยืน

รูปที่ 4.2-1 การลงพื้นที่นอกรอบ ครั้งที่ 2

จากการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ทำให้มีเครือข่ายที่สมัครใจร่วมดำเนินงานเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนทั้งสิ้น 23 เครือข่าย จำนวนสมาชิกรวม 182 คน (ตารางที่ 4.2-1) โดยมีการบันทึกข้อมูลชื่อ-สกุล ที่อยู่ e-mail ID Line หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ อาชีพของสมาชิก พร้อมบันทึกภาพถ่าย (รูปที่ 4.2-2) จัดทำเป็นฐานข้อมูลเครือข่าย ซึ่งแต่ละเครือข่ายจะมีข้อมูลรายละเอียดและบทบาทเชื่อมโยงกับมาตรการต่าง ๆ ของประกาศที่แตกต่างกันไป โดยมาตรการที่เชื่อมโยงกับบทบาทของเครือข่ายมักเกี่ยวข้องกับถิ่นที่อยู่ของเครือข่าย การประกอบอาชีพ ความชำนาญ และความรู้สึกห่วงแหนในทรัพยากรนั้น ๆ ซึ่งนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ติดตาม และสนับสนุนการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว (ตารางที่ 4.2-2)

โครงการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
แบบจัดเก็บข้อมูลสมาชิกเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รหัสเครือข่าย 01 รหัสสมาชิก 01

ชื่อกลุ่ม/เครือข่าย อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จังหวัดเพชรบุรี
ชื่อ-สกุล นาย/นาง/นางสาว นวัตกรรม มั่นหมาย
สถานที่ติดต่อ เลขที่ 226 ถนน ซอย หมู่ที่ 4
ตำบล หองห้อยป่าปล้อง อำเภอ หองห้อยป่าปล้อง จังหวัด เพชรบุรี
e-mail wsh2551@gmail.com ID Line mmmmanline
โทรศัพท์ 089-459-3301
วัน เดือน ปีเกิด 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2510 อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว(เกษตรกร)
อาชีพ ☐ ค้าขาย ☐ รับราชการ ☒ เกษตรกร ☐ ประมง ☒ ธุรกิจส่วนตัว
☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ รัฐวิสาหกิจ/เอกชน ☐ รับจ้างทั่วไป
☐ อื่นๆ ระบุ

รูปที่ 4.2-2 ตัวอย่างแบบจัดเก็บข้อมูลสมาชิกเครือข่าย

ตารางที่ 4.2-1 เครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 182 คน

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	ที่อยู่	บทบาทหลักที่ดำเนินงาน	จำนวนสมาชิก ที่เข้าร่วม (คน)
1	เครือข่าย ทสม. เพชรบุรี	226 ม.4 ต.หนองหญ้าปล้อง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จ.เพชรบุรี	7
2	กลุ่มคนเพชรบุรี	15 ม.4 ต.คลองกระแซง อ.เมือง จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จ.เพชรบุรี	4
3	กลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลน ร.ร.บางตะบูนวิทยา	122/1 ม.4 อ.เมือง จ.เพชรบุรี	ป่าชายเลน ตำบลบางตะบูน	3
4	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งบางขุนไทร	133/1 ม.10 ต.บางขุนไทร อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	1
5	กลุ่มตำบลบางขุนไทร	150/1 ม.10 ต.บางขุนไทร อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต.บางขุนไทร	10
6	กลุ่มชายฝั่งหาดปึกเตียน	283/2 ถ.เพชรเกษม ม.8 ต.ท่ายาง อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต.ปึกเตียน	1
7	กลุ่มประมงชายฝั่งรักษาศาสนาบางตะบูน	33 ม.3 ต.บางตะบูนนอก อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	4
8	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งบ้านแหลม	80 ถ.เพชรบุรี-บ้านแหลม ม.7 ต.บ้านแหลม อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	9
9	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งปากทะเล	151 ม.3 ต.ปากทะเล อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	1
10	กลุ่ม ทสม. ชะอำ	13/23 ถ.คลองเตียน ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อ.ชะอำ	1
11	กลุ่มฟ้าใส ชะอำสวย ทม.ชะอำ	31 ถ.ธานีป ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทม.ชะอำ	15
12	กลุ่มรักษาวัดไทยตอนบนจังหวัดเพชรบุรี	ม.2 ต.หาดเจ้าสำราญ อ.เมือง จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	2
13	กลุ่มประมงพื้นบ้านบางกุหา	8/2 ม.6 ต.หาดเจ้าสำราญ อ.เมือง จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	9
14	กลุ่มเพาะเลี้ยง หาดเจ้าสำราญ	249 ซอย 4 ม.4 ต.หาดเจ้าสำราญ อ.เมือง จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	4
15	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแหลมผักเบี้ย	17 ม.2 ต.แหลมผักเบี้ย อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	3
16	กลุ่มธนาคารปูแหลมผักเบี้ย	8 ม.2 ต.แหลมผักเบี้ย อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	3
17	กลุ่มอนุรักษ์ปากทะเลบางแก้ว	ม.5 ต.บางแก้ว อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	4
18	กลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลน ม.2 ต.บางเก่า	29/2 ม.2 ต.บางเก่า อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี	ป่าชายเลน ตำบลบางเก่า	8
19	สมาคมชาวประมงประจวบ	136 ถ.ชลสิทธิ์ ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	60
20	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านดินภูผาสู่หมานที	27/20 ม.2 ต.เขาน้อย อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	ป่าต้นน้ำ มลพิษ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	18
21	กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งปากน้ำปราณ	136/1 ม.1 ต.ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	8
22	กลุ่มเกษตรกรทำการประมงปากน้ำปราณ	4/26 ม.2 ต.ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	5
23	คนรักทะเลและชายหาดปากน้ำปราณ	496/4 ซอยผาสุกนิช 10 ม.2 ต.ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มลพิษ	2

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
1	เครือข่าย ทสม. เพชรบุรี	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายนิวัฒน์ มั่นหมาย (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงประชาสัมพันธ์ แจ้งข้อมูลข่าวสารระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภายนอก และติดตามประเมินผลการทำงานระดับพื้นที่ ร่วมประชุมและให้ความเห็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
2	กลุ่มตุนกเพชรบุรี	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายเกียรติศักดิ์ กลุ่มสกุล (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือการสัมผัสธรรมชาติเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบของกิจกรรมตุนก รวมถึงการปกป้อง ดูแล รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : ส่งเสริมและอนุรักษ์นัก จัดกิจกรรมตุนก และรวบรวมความรู้ที่ได้ เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งเฝ้าระวัง ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
3	กลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลน ร.ร.บางตะบูนวิทยา	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นางสาวชมพูนุช ประเสริฐจิตร (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ป่าชายเลน ร.ร.บางตะบูนวิทยา (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษา ป่าชายเลน บริเวณ ร.ร. บางตะบูนวิทยา (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ ดูแล รักษา และฟื้นฟูป่าชายเลน บริเวณ ร.ร. บางตะบูนวิทยา เผยแพร่ความรู้แก่ผู้มาเยี่ยมชมป่าชายเลน การฝึกปฏิบัติเรื่อง ระบบนิเวศป่าชายเลน และสนับสนุนการปลูกป่าชายเลน	มาตรการข้อ 5 ข้อ 9 ข้อ 12 ข้อ 14 และข้อ 17
4	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ชายฝั่งบางขุนไทร	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายสันติ อภิสิทธิ์แก้วเจริญ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ชายฝั่งตำบลบางขุนไทร (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งบางขุนไทร (4) กิจกรรม : เฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน พื้นที่ชายฝั่งตำบลบางขุนไทร	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
5	กลุ่มตำบลบางขุนไทร	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายศรีเพชร สุ่มอ้า (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลบางขุนไทร (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลบางขุนไทร (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลบางขุนไทร ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนไทร	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
6	กลุ่มชายฝั่งหาดปึกเตียน	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นางจันทร์ธิดา ปินธิธัญ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ชายฝั่งหาดปึกเตียน (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งหาดปึกเตียน (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในชายฝั่งหาดปึกเตียน ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
7	กลุ่มประมงชายฝั่ง รักษ์ป่าชายเลนบางตะบูน	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายเฉลิมเกียรติ ไกลจิตต์ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ป่าชายเลน และทะเลตำบลบางตะบูนและบางตะบูนออก (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่งบางตะบูน (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลบางตะบูนและบางตะบูนออก ร่วมกับสำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ในการจัดทำแผนที่ชุมชน ตำบลบางตะบูน และบางตะบูนออก เพื่อใช้ประโยชน์ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 ในการติดตามตรวจสอบ คุณภาพน้ำผิวดิน	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
8	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และชายฝั่งบ้านแหลม	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายพัทธนันท์ เกียรติอุบลวงษ์ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลบ้านแหลม (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ติดตาม ตรวจสอบกฎหมาย นโยบาย ของหน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมพัฒนาอยู่ในชุมชนท้องถิ่น และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลบ้านแหลม และร่วมกับสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) ในการจัดทำแผนที่ชุมชนตำบลบ้านแหลม เพื่อใช้ประโยชน์ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
9	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งปากทะเล	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายทศพล เสือแซม (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลปากทะเล (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตำบลปากทะเล (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลปากทะเล	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
10	กลุ่ม ทสม. ชะอำ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายแผน ลากหลาย (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ปกป้อง ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี (4) กิจกรรม : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงประชาสัมพันธ์แจ้งข้อมูลข่าวสารระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภายนอก และติดตามประเมินผลการทำงานของ ทสม. อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี (5) การดำเนินงานของเครือข่าย : ร่วมประชุมให้ข้อมูลสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี และร่วมประชุมและให้ความเห็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
11	กลุ่มฟ้าใส ชะอำสวຍ ทม.ชะอำ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายอนันต์ ทองสัมฤทธิ์ (2) ขอบเขตพื้นที่ที่ดูแล : เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ลดและป้องกันมลพิษ เฝ้าระวัง และจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ และดำเนินงานร่วมกับ ทม.ชะอำ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
12	กลุ่มรักษ์อ่าวไทยตอนบน จังหวัดเพชรบุรี	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายสุชาติ เสือนาค (2) ขอบเขตพื้นที่ที่ดูแล : พื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลจังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลจังหวัดเพชรบุรี (4) กิจกรรม : เฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ พื้นที่ชายฝั่งและในทะเลจังหวัดเพชรบุรี	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
13	กลุ่มประมงพื้นบ้านบางกุฬา	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายอาณัติ บุษาสุข (2) ขอบเขตพื้นที่ที่ดูแล : พื้นที่ชายฝั่งและในทะเลบ้านบางกุฬา ตำบลหาดเจ้าสำราญ จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลบ้านบางกุฬา ตำบลหาดเจ้าสำราญ จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
14	กลุ่มเพาะเลี้ยง หาดเจ้าสำราญ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายไพริน รัตนยศ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลหาดเจ้าสำราญ จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลตำบลหาดเจ้าสำราญ จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
15	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งแหลมผักเบี้ย	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายนนุ อรัญพันธ์ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
16	กลุ่มธนาคารปูแหลมผักเบี้ย	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายอภิชัย เสริมศรี (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำธนาคารปู และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
17	กลุ่มอนุรักษ์ปากทะเลบางแก้ว	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายสมปอง เดชสร (2) ขอบเขตพื้นที่ที่ดูแล : พื้นที่ตำบลปากทะเล และตำบลบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลตำบลปากทะเล และตำบลบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
18	กลุ่มอนุรักษ์ป่าชายเลน ม.2 ต.บางเก่า	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายประกาย พรหมประมง (2) ขอบเขตพื้นที่ที่ดูแล : พื้นที่ตำบลบางเก่า อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่ง และในทะเลตำบลบางเก่า อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบุรี (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	ข้อ 11 ข้อ 12
19	สมาคมชาวประมงประจวบ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายประเสริฐ แดกข่อ (2) ขอบเขตพื้นที่ที่ดูแล : พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากรประมงในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ ฟื้นฟู เฝ้าระวัง และติดตามทรัพยากรประมง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
20	กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บ้านดินภูผาสู่หมานที	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายวิเชียร ศรีลิพิน (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เผยแพร่ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้สนใจ (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ มีการจัดอบรมให้ความรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับผู้สนใจ สร้างจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการลดและป้องกันมลพิษจากขยะมูลฝอย	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
21	กลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งปากน้ำปราณ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายสมเดช นาคี (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ ฟื้นฟู เฝ้าระวัง และติดตามทรัพยากรประมง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

ตารางที่ 4.2-2 รายละเอียดของเครือข่าย และมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เครือข่ายมีส่วนช่วยในการเฝ้าระวัง ติดตาม และเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเครือข่าย	รายละเอียดเครือข่าย	มาตรการที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของเครือข่าย
22	กลุ่มเกษตรกรทำการประมงปากน้ำปราณ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายเจือ แคะใหญ่ (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (4) กิจกรรม : เฝ้าระวังและจัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมเป็นวิทยากรให้หน่วยงานต่าง ๆ (5) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ ฟื้นฟู เฝ้าระวัง และติดตามทรัพยากรประมง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17
23	คนรักทะเลและชายหาดปากน้ำปราณ	(1) ประธาน/ผู้ประสานงานหลัก : นายพิษณุพงษ์ เหล่าลาภผล (2) ขอบเขตพื้นที่ดูแล : พื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) วัตถุประสงค์ : ดูแล รักษา และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (4) การดำเนินงานของเครือข่าย : อนุรักษ์ ฟื้นฟู เฝ้าระวัง และติดตามทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จัดกิจกรรมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างจิตสำนึกแก่เยาวชน และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ	มาตรการข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 และ ข้อ 17

4.3 การประชุมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่าย

การประชุมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่าย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 20-22 มิถุนายน พ.ศ. 2561 เพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเชิญผู้เข้าประชุมจาก 16 ตำบล (รูปที่ 4.3-1 ถึง 4.3-6) มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 484 คน ประกอบด้วยหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 85 คน เครือข่ายภาคประชาชน จำนวน 390 คน และบริษัทที่ปรึกษาพร้อมด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยมีวาระการประชุม ดังนี้

- 1) ชี้แจงความเป็นมาของประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) นำเสนอรายละเอียดของมาตรการต่าง ๆ ที่บังคับใช้ภายใต้ประกาศ ฯ
- 3) อธิบายแนวทางในการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 4) รับฟังความเห็น (ร่าง) คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 5) รับฟังความคิดเห็น และตอบข้อซักถามของผู้เข้าร่วมประชุม

รูปที่ 4.3-1 การประชุมที่เทศบาลตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561

รูปที่ 4.3-2 การประชุมที่องค์การบริหารตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561

รูปที่ 4.3-3 การประชุมที่เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2561

รูปที่ 4.3-4 การประชุมที่เทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2561

รูปที่ 4.3-5 การประชุมที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561

รูปที่ 4.3-6 การประชุมที่ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี
ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561

จากการประชุมเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่าย ผู้เข้าร่วมประชุมแต่ละพื้นที่ได้แสดงความคิดเห็นไว้หลากหลายประเด็น ดังนี้

1) ความเห็นจากการประชุมที่เทศบาลตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561

- พื้นที่ตำบลบางตะบูน และบางตะบูนออก ประสบปัญหาอุทกภัยบ่อยครั้ง อาจต้องปรับเพิ่มความสูงของขนาดอาคารที่อนุญาตให้ก่อสร้างได้ มากกว่า 6 เมตร เพื่อให้บ้านที่ก่อสร้างสามารถยกระดับตัวบ้านสูงกว่าระดับน้ำที่ท่วมได้
- การตีความแนวชายฝั่งทำได้ยาก โดยเฉพาะแนวชายฝั่งที่มีป่าชายเลน
- การประกอบกิจการอุตสาหกรรมชุมชน การแกะ ล้างสัตว์น้ำ ที่เป็นอาชีพดั้งเดิม ไม่สามารถดำเนินการขยายกิจการได้
- ปัญหาน้ำเสียจากแม่น้ำแม่กลอง รับน้ำเสียจากฟาร์มสุกร และโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอยู่นอกบริเวณพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม แต่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำบริเวณปากอ่าวบางตะบูน จึงควรขยายขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปถึงต้นน้ำดังกล่าว รวมทั้งแม่น้ำเพชรบุรีตลอดทั้งสาย
- ควรทำแผนที่ป่าชายเลนอย่างละเอียด
- ควรควบคุมการเลี้ยงหอย การคราดหอย
- ควรควบคุมปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนบ้านแหลม
- ไม่พบเห็นการบุกรุกป่าชายเลน เนื่องจากชาวบ้านมีการเฝ้าระวัง
- การส่งข้อมูลเครือข่ายทางไลน์ มีความสะดวก และปลอดภัยต่อผู้ส่งข้อมูล ข่าวสาร

2) ความเห็นจากการประชุมที่องค์การบริหารตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2561

- พื้นที่ตำบลบางขุนไทร เป็นแหล่งเพาะขยายพันธุ์หอยแครงใหญ่ที่สุดของประเทศ เนื่องจากเป็นหาดโคลน จึงควรดูแลระบบนิเวศไม่ให้เกิดการเติบโตหอย
- ในพื้นที่มีร้านอาหารเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องเข้มงวดเรื่องน้ำเสีย
- ควรดูแลเรื่องน้ำเสียจากบ่อหมักปลาเค็ม
- การห้ามขุด ตักดิน เพื่อการค้าเป็นการรอนสิทธิของเกษตรกรบางราย ที่ต้องการปรับเปลี่ยนพื้นที่เป็นสระเก็บน้ำ และนำเงินที่ได้จากการขายดินที่ขุดสระมาใช้เป็นทุนในการทำเกษตรกรรม เมื่อมีข้อห้ามในประกาศ ฯ จึงไม่มีการให้อนุญาต ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถประกอบอาชีพได้ อาจต้องกู้เงินเพื่อมาลงทุน
- พื้นที่ตำบลบางขุนไทรมีตะกอนโคลนมาทับถมเป็นพื้นที่งอก จึงควรมีมาตรการควบคุมไม่ให้พื้นที่นั้น ๆ ถูกเอกชนครอบครอง

3) ความเห็นจากการประชุมที่เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2561

- การทำผิดมาตรการภายใต้ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีมานาน แต่ส่วนราชการละเลย แม้จะมีการร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมแล้ว เป็นไปได้อยากให้ข้อมูลที่เครือข่ายส่งให้แก่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไข ปรากฏอย่างจริงจัง
- มีการออกโฉนดในพื้นที่ที่มีการก่อสร้างล่วงล้ำน้ำ
- ภาคประชาชนเข้มแข็ง แต่ภาครัฐนิ่งเฉย และภาคเอกชนไม่ให้ความร่วมมือ จึงทำให้การดูแลทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ประสบความสำเร็จได้ยาก
- การประสานงานระหว่างหน่วยงานไม่มีประสิทธิภาพ เช่น กรมประมง กับกรมเจ้าท่า
- ปรับคู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีเนื้อหาน้อยลง

4) ความเห็นจากการประชุมที่เทศบาลตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2561

- ไม่ควรห้ามดำเนินการเรือยนต์
- กรณีมีการจัดทำเชือกกันคลื่นป้องกันการกัดเซาะของทางราชการ ควรได้รับการยกเว้นการทำ IEE หรือ EIA
- เจ้าหน้าที่ที่อนุญาตก่อสร้างไม่เข้าใจเรื่องการตีความแนวชายฝั่งทะเล
- การกัดเซาะชายฝั่งเกิดขึ้นหลายพื้นที่ การตีความเรื่องแนวชายฝั่งจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- ปัจจุบันพื้นที่ป่าชายเลนได้รับการดูแลจากเครือข่าย และจะทยอยปลูกเพิ่มเติม

5) ความเห็นจากการประชุมที่เทศบาลเมืองชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561

- ทรัพยากรประมงในพื้นที่เริ่มประสบปัญหา เนื่องจากมีเรือประมงจากต่างพื้นที่เข้ามาทำการประมง
- บริเวณคลองตะเกียบมีพื้นที่ป่าชายเลน แต่มีเอกชนกันรั้วลดทอนมบกูกพื้นที่ริมคลองดังกล่าว
- บริเวณริมหาดหัวหิน ใกล้กับสะพานปลา มีการก่อสร้างอาคารที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร ซึ่งผิดมาตรการที่ระบุไว้ในประกาศ
- มีหน่วยงานภาครัฐกำลังจะดำเนินการถมทะเลหน้าหาดหัวหิน
- มีการรुकล้าลำนน้ำบริเวณศาลเจ้าแม่ทับทิม แม้ศาลสั่งให้เรือถอนก็ยังไม่เรือถอน โดยดำเนินกิจการเป็นบังกะโลลอยน้ำ
- การแก้ไขปัญหการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณชายหาดหน้าค่ายพระราม 6 ส่งผลกระทบให้เกิดการกัดเซาะหาดถัดไปเป็นแนวบริเวณหน้าบ่อพุทรา
- ควรเร่งแก้ไขปัญหาน้ำเสียที่ล้นออกมาจากระบบรวบรวมน้ำเสีย เมื่อฝนตกน้ำจะล้นออกมามีสีดำ เน่าเหม็น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งและสภาพลักษณะการท่องเที่ยว
- ควรตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งจากโรงแรม การเข้าตรวจสอบไม่ควรแจ้งล่วงหน้า

6) ความเห็นจากการประชุมที่ศูนย์ศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศป่าชายเลนสิรินาถราชินี ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2561

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร เมื่อมีการประชุมไม่ค่อยเข้าร่วม การแก้ไขปัญหจึงดำเนินการได้ยาก
- พบเห็นการทำผิดมาตรการหลายพื้นที่ โดยเฉพาะบริเวณปากน้ำ
- ในพื้นที่อำเภอปราณบุรีมีกฎหมายบังคับใช้หลายฉบับ นอกเหนือจากพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดเป็นเขตควบคุมมลพิษ พร้อมกับกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น แต่ท้องถิ่นไม่ดำเนินการใด ๆ มาตรการที่บังคับใช้จึงไม่สัมฤทธิ์ผล
- ควรลงโทษพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ละเลยในการบังคับใช้กฎหมาย
- ควรยกเว้นการทำ IEE สำหรับการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียของทางราชการ
- เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการสร้างเครือข่าย และการทำงานที่จะร่วมมือกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง
- ควรปรับคู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เนื้อหากระชับมากขึ้น

4.4 สรุปข้อมูลการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่าย

4.4.1 บทบาทของเครือข่าย

เครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายที่มีบทบาทในการช่วยกันบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาก่อนแล้ว โดยดำเนินงานด้วยจิตอาสาและสร้างสรรค์กิจกรรมขึ้นเองภายในกลุ่ม และดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานราชการ เช่น เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) ดำเนินงานร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เครือข่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และอาสาสมัครพิทักษ์ทะเล (อสทล.) ที่ดำเนินงานร่วมกับกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทั้งนี้สมาชิกบางรายได้เข้าร่วมดำเนินงานกับหลายเครือข่าย โดยสามารถแยกแยะบทบาทของตนได้เป็นอย่างดี

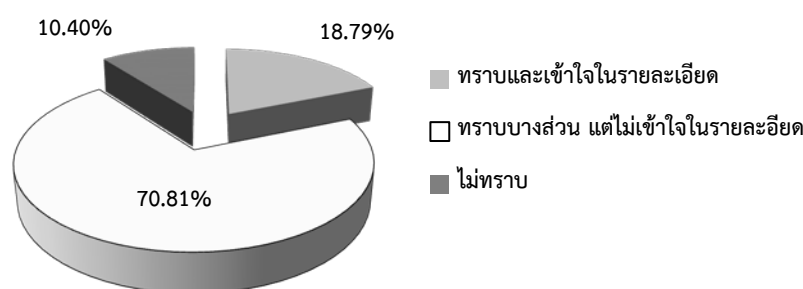
ดังนั้นเมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่าบทบาทของเครือข่ายที่ดำเนินงานภายในกลุ่มของตนเอง ตามเจตนารมณ์ของกลุ่มตน หรือการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับเครือข่ายหรือหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมต่างเชื่อมโยงกัน และก่อให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ที่นำไปสู่เป้าหมาย คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน (รูปที่ 4.4-1)

รูปที่ 4.4-1 ความเชื่อมโยงระหว่างบทบาทของเครือข่ายกับเป้าหมาย

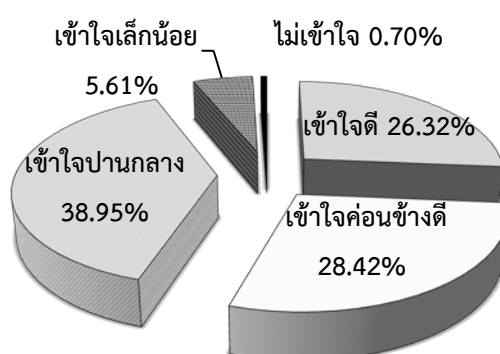
4.4.2 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการที่บังคับใช้ในประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม สิ่งสำคัญคือ เครือข่ายจะต้องรับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการที่บังคับใช้ในประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ขอบเขต บทกำหนดโทษ ตลอดจนกลไกการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว จึงต้องมีการศึกษาถึงระดับการรับทราบและรับรู้ดังกล่าว โดยจากการสำรวจระดับความเข้าใจของเครือข่ายที่เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยรายตำบลโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ทราบว่ามีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม แต่ไม่เข้าใจในรายละเอียด (ร้อยละ 70.81) รองลงมา คือ ทราบและเข้าใจในรายละเอียด (ร้อยละ 18.79) ซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นหน่วยงานราชการ และไม่ทราบรายละเอียดใด ๆ (ร้อยละ 10.40) (รูปที่ 4.4-2) ดังนั้นกลุ่มที่ทราบว่ามีการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม แต่ไม่เข้าใจในรายละเอียด และไม่ทราบรายละเอียดใด ๆ ควรจะได้รับการให้ความรู้เกี่ยวกับประกาศ เพื่อสร้างความพร้อมก่อนการดำเนินงานเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

รูปที่ 4.4-2 ระดับการรับทราบของเครือข่ายเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมก่อนร่วมโครงการ

ทั้งนี้ภายหลังได้มีการจัดประชุมกลุ่มย่อย ได้ดำเนินการให้ความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยจำแนกมาตรการที่บังคับใช้ในแต่ละบริเวณอย่างชัดเจน พร้อมอธิบายแนวทางในการเฝ้าระวังและติดตามการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยสำรวจพบว่าเครือข่ายมีความเข้าใจเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ส่วนใหญ่มีความเข้าใจระดับปานกลาง (ร้อยละ 38.95) รองลงมา คือ เข้าใจค่อนข้างดี (ร้อยละ 28.42) เข้าใจดี (ร้อยละ 26.32) และส่วนที่ต้องดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพให้ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นในระยะต่อไป คือ กลุ่มที่เข้าใจเล็กน้อย (ร้อยละ 5.61) และกลุ่มที่ไม่เข้าใจ (ร้อยละ 0.70) (รูปที่ 4.4-3)

รูปที่ 4.4-3 ระดับความเข้าใจของเครือข่ายเกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมภายหลังร่วมโครงการ

4.4.3 ระดับความรู้ความเข้าใจของเครือข่าย

เครือข่ายที่เข้าร่วมโดยส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ จากกลุ่มอาชีพเดียวกัน เช่น อาชีพประมง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อยู่ในชุมชนเดียวกัน และอยู่ใกล้แหล่งทรัพยากรที่สำคัญในถิ่นที่อาศัย เช่น ป่าชายเลน หาดทราย หาดโคลน ลำน้ำ ดังนั้นจึงเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีความเข้มแข็ง เนื่องจากมีเป้าหมายของการทำงานร่วมกัน และดูแลฐานทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของตนเอง และประการสำคัญ คือ กลุ่มเครือข่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ มีจิตอาสาอย่างแท้จริงในการทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม จากการศึกษาพบว่าโครงสร้างองค์กรของบางเครือข่ายได้มีการกำหนดบทบาท หน้าที่ของสมาชิกกลุ่มอย่างชัดเจน แต่บางเครือข่ายอาศัยความสัมพันธ์ในลักษณะ เครือญาติ มิตร ในการทำงานร่วมกัน จึงไม่มีการกำหนดตำแหน่งอย่างเป็นทางการในกลุ่ม แต่สามารถดำเนินกิจกรรมของกลุ่มได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยผู้นำตามธรรมชาติเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

4.4.4 รูปแบบในการติดต่อสื่อสารของเครือข่าย

รูปแบบในการติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเนื่องจากเป็นช่องทางในการส่งต่อข้อมูลข่าวสาร และสร้างความเข้าใจให้แก่สมาชิกในกลุ่มให้ไปในทิศทางเดียวกัน จากการศึกษาพบว่ารูปแบบในการติดต่อสื่อสารของเครือข่ายในพื้นที่ แบ่งได้เป็น 3 กรณี คือ

- 1) การสื่อสารภายในกลุ่มเครือข่าย มีช่องทางการติดต่อสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตผ่าน Application Line โดยกลุ่มมีการสื่อสารกันระหว่างสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ ทั้งเรื่องเกี่ยวกับภารกิจของกลุ่มและเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
- 2) การสื่อสารระหว่างเครือข่าย มีช่องทางการติดต่อสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตผ่าน Application Line นอกเหนือจากภายในกลุ่มของตนเองแล้วบางเครือข่ายมีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารถึงกันกับเครือข่ายอื่น ซึ่งการเชื่อมโยงมีตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด จนเกิดเครือข่ายความร่วมมือ ทำให้การกระจายข้อมูลข่าวสารเกิดความรวดเร็วและเครือข่ายเข้มแข็งมากขึ้น
- 3) การสื่อสารกับหน่วยงานราชการ มีช่องทางที่เป็นทางการ เช่น หนังสือราชการ และการติดต่อสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ตผ่าน Application Line ซึ่งเชื่อมโยงบางเครือข่าย ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า การติดต่อกับหน่วยงานราชการกับเครือข่ายมักใช้ระยะเวลานาน มีหลายขั้นตอน และมักไม่ทราบว่าต้องติดต่อที่หน่วยงานใดบ้าง ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงจำเป็นต้องพิจารณากำหนดกลไกเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของการสื่อสารกับหน่วยงานราชการช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.4.5 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของเครือข่าย

จากการศึกษาการดำเนินงานที่ผ่านมาของเครือข่าย รวมถึงการดำเนินงานเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำลังเริ่มต้นขึ้น โดยใช้แบบสอบถามพบว่า เครือข่ายประสบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับประเด็นของปัญหาที่ประสบจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ร้อยละ 32.31 เครือข่ายขาดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประกาศ
- 2) ร้อยละ 28.38 หน่วยงานภาครัฐขาดความต่อเนื่องในการประสานงานกับเครือข่าย
- 3) ร้อยละ 17.47 ช่องทางการสื่อสารกับหน่วยงานไม่มีความชัดเจน ขั้นตอนติดต่อประสานงานยุ่งยาก ซับซ้อน
- 4) ร้อยละ 14.85 เครือข่ายขาดแคลนฐานข้อมูล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการดำเนินงาน
- 5) ร้อยละ 5.24 ขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงาน
- 6) ร้อยละ 1.75 อื่น ๆ ได้แก่ ความไม่เข้าใจในอำนาจและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานราชการ แต่ละหน่วย ไม่เข้าใจในขั้นตอนการติดต่อทางราชการ

ดังนั้นการพัฒนาเครื่องมือกลไกเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเครือข่าย จะต้องสร้างแนวทางเพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาลำดับต้น ๆ ให้ได้ในระยะสั้น (1-2 ปี) เพื่อสร้างฐานความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ก่อนพัฒนาไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในด้านอื่น ๆ ต่อไป

4.4.6 เครื่องมือกลไกที่เครือข่ายให้ความสำคัญ

เครื่องมือกลไกที่เครือข่ายคิดว่าจะมีความสำคัญ เป็นประเด็นการศึกษาด้านความต้องการหรือตัวช่วยในการดำเนินงานที่ส่งเสริมให้เครือข่ายสามารถดำเนินงานเฝ้าระวังและติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า เครื่องมือกลไกที่เครือข่ายคิดว่าจะมีความสำคัญเพื่อช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงาน เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้

- 1) ร้อยละ 52.40 ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนโดยทั่วไปทราบ
- 2) ร้อยละ 18.78 ควรมีความต่อเนื่องในการดำเนินงานระหว่างภาครัฐและเครือข่าย
- 3) ร้อยละ 17.03 ควรเสริมสร้างความรู้ และเพิ่มทักษะแก่เครือข่าย ในการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เช่น การวัดระยะห่างจากแนวชายฝั่ง การวัดความสูงของอาคาร การตรวจวัดคุณภาพน้ำ เป็นต้น
- 4) ร้อยละ 5.24 ควรสร้างช่องทางการสื่อสารกับหน่วยงานโดยเป็นช่องทางที่สะดวกและรวดเร็ว
- 5) ร้อยละ 4.80 ควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานของเครือข่าย

6) ร้อยละ 1.70 ควรสนับสนุนฐานข้อมูล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการดำเนินงาน

ข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น จะนำไปใช้ประกอบการกำหนดเครื่องมือกลไกให้สอดคล้องกับความต้องการของเครือข่าย เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและเสริมสร้างกำลังใจในการดำเนินงาน

4.4.7 ประเด็นข้อเสนอแนะและข้อกังวลของเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

นอกเหนือจากปัญหาอุปสรรคและเครื่องมือกลไกที่เครือข่ายต้องการเพื่อมาสนับสนุนการดำเนินงานแล้ว เครือข่ายได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อกังวลที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ซึ่งเป็นรายละเอียดที่ควรให้ความสำคัญ หากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการได้จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีมากยิ่งขึ้นระหว่างภาครัฐและประชาชน โดยข้อเสนอแนะและข้อกังวลของเครือข่าย มีดังนี้

- 1) ควรดำเนินการชี้แจงเรื่องความแตกต่างกับกฎหมายอื่น ๆ ที่บังคับใช้ เช่น ของกรมเจ้าท่า กรมประมง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง หรือถ้าเชื่อมโยงหน่วยงานกันได้จะทำให้เครือข่ายทำงานได้ง่ายขึ้น
- 2) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรลงพื้นที่เพื่อดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายให้มากขึ้น
- 3) หากแจ้งข้อมูลการติดตามไปยังสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ควรจะใช้เวลาในการดำเนินการ
- 4) ผู้ส่งข้อมูลไปยังสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรได้รับการคุ้มครอง
- 5) ควรมีการจัดทำบัตรประจำตัวแก่เครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 6) ควรมีการบังคับใช้กฎหมายและลงโทษให้เห็นจริง จะสร้างกำลังใจในการทำงานให้แก่เครือข่าย
- 7) แนวชายฝั่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งจากภัยธรรมชาติและจากการกระทำของมนุษย์การตีความเรื่องแนวชายฝั่งจึงดำเนินการได้ยาก
- 8) การดำเนินการเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำในเขตพื้นที่ตำบลบางตะบูนและบางตะบูนออก ดำเนินการได้ยากเนื่องจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียส่วนใหญ่มาจากต้นน้ำของแม่น้ำแม่กลอง เช่น ฟาร์มสุกร โรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ก่อนที่ไหลลงสู่ทะเลที่ปากอ่าวบางตะบูน
- 9) ด้วยรูปแบบสังคมไทยที่เป็นสังคมอุปถัมภ์อาจทำให้การดำเนินงานปราบปราม เอาผิดกับผู้กระทำผิดได้ยาก

- 10) เคยมีการร้องเรียนเรื่องปัญหาการรุกรานน้ำ แต่ไม่มีการดำเนินการจับกุมหรือลงโทษผู้กระทำผิด
- 11) ประชาชนยินดีให้ความร่วมมือ แต่ภาครัฐไม่ควรนิ่งเฉยควรให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง
- 12) ปัญหาเรื่องการทำผิดเกี่ยวกับการทำประมง มีกฎหมายหลายฉบับบังคับใช้ จึงเกิดความสับสนทั้งเรื่องของชนิดของเครื่องมือที่ห้าม และระยะห่างจากแนวชายฝั่ง
- 13) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

ทั้งนี้ประเด็นข้อเสนอแนะและข้อกังวลข้างต้นจะนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการสร้างเครื่องมือกลไกในการเฝ้าระวัง และติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้วย

4.4.8 ประเด็นข้อเสนอแนะจากเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงรายละเอียดในมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

นอกเหนือจากประเด็นข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวัง และติดตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแล้ว ในการดำเนินงานเครือข่ายได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) ควรขยายขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้ครอบคลุมถึงต้นน้ำเพชรบุรี
- 2) พิจารณาเรื่องกำหนดความสูงของอาคารในเขตพื้นที่ตำบลบางตะบูนและบางตะบูนออก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ประสบอุทกภัยบ่อยครั้ง จึงจำเป็นต้องก่อสร้างบ้านเรือนโดยยกระดับขึ้นเพื่อไม่ให้น้ำท่วมบ้าน
- 3) พิจารณาให้มาตรการที่บังคับใช้เฝ้าต่ออุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่
- 4) พิจารณาปรับปรุงมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการขุด ตักดิน เพื่อการค้า เนื่องจากบางรายมีความจำเป็นต้องขายหน้าดินจากการขุดบ่อเลี้ยงปลานำเงินที่ได้มาเป็นทุนในการทำเกษตร
- 5) พิจารณาปรับปรุงมาตรการเพื่อไม่ให้มีการก่อสร้างแนวป้องกันการกัดเซาะหากไม่ได้มีการศึกษาผลกระทบอย่างละเอียด เนื่องจากภายหลังก่อสร้างแล้วจะส่งผลให้เกิดการกัดเซาะในแถวถัดไป

บทที่ 5

เครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงาน ตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท โครงสร้างของเครือข่าย รวมทั้งข้อเสนอแนะ และข้อกังวลของเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการสามารถใช้เป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยคำนึงถึงเงื่อนไขที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ควรเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและไม่ซ้ำซ้อนกับบทบาทภารกิจของหน่วยงานอื่น
- 2) ควรแก้ไขปัญหา จุดอ่อนเรื่องการขาดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประกาศ ฯ ของเครือข่ายเป็นลำดับสำคัญที่สุด
- 3) ควรคำนึงวิถีชีวิตตามธรรมชาติของเครือข่าย โดยแนวทางที่กำหนดขึ้นควรกลมกลืนกับวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ และการประกอบอาชีพของเครือข่าย
- 4) ควรเป็นแนวทางที่ใช้งบประมาณไม่มาก แต่เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม
- 5) ควรใช้แนวทางที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเครือข่าย และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 6) ควรเป็นแนวทางที่สามารถประเมินระดับผลสัมฤทธิ์ได้ โดยสามารถกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมได้

เครื่องมือ กลไกในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจัดทำในรูปของแนวทางการดำเนินงานที่ปฏิบัติได้จริงและเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม แก้ไขปัญหา ลดอุปสรรคและจุดอ่อน ลดข้อกังวลของเครือข่าย โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่

- 1) ระยะสั้น 1-2 ปี มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่สำคัญ เร่งด่วน โดยเฉพาะประเด็นความรู้ความเข้าใจ การสร้างความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การติดตามประเมินผล และสนับสนุนช่องทางการเข้าถึงงบประมาณ เชื่อมโยงบทบาทของเครือข่ายเข้ากับบทบาทของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น
- 2) ระยะปานกลาง 3-5 ปี มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพอย่างต่อเนื่อง การสร้างขวัญและกำลังใจ การติดตามประเมินผล การขยายเครือข่ายและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดสรรงบประมาณ

สนับสนุนกลไกการดำเนินงานของคณะกรรมการ กำกับดูแลและติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัดทั้ง 2 ชุด

- 3) ระยะยาว 6-10 ปี มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพอย่างต่อเนื่อง การสร้างขวัญและกำลังใจ การติดตามประเมินผล และทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมา (ตารางที่ 5-1)

ตารางที่ 5-1 แนวทางการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

แนวทางการดำเนินงาน	รูปแบบกิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ตัวชี้วัด
ระยะสั้น 1-2 ปี			
1) พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- ให้ความรู้แก่เครือข่าย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ อบต. เกี่ยวกับมาตรการที่บังคับใช้ - ถอดบทเรียนผลการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแยกรายตำบล	- สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่เครือข่ายและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง - รับทราบปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงาน - เกิดข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป	- ระดับความรู้ความเข้าใจ โดยการสำรวจความเห็นจากการประชุม - ทุกเครือข่ายมีส่วนร่วมในการถอดบทเรียน
2) พัฒนาระบบฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- อบรมเชิงปฏิบัติการการจัดเก็บข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้แก่เครือข่าย เช่น การตรวจวัดคุณภาพน้ำทะเล การสำรวจพื้นที่ป่าชายเลน ป่าชายหาด แหล่งกำเนิดมลพิษ - ดำเนินการจัดสำรวจและจัดเก็บข้อมูลร่วมกับเครือข่าย - จัดทำฐานข้อมูลที่สามารถแสดงผลได้อย่างเป็นรูปธรรม	- สร้างทักษะการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่เครือข่าย - เสริมสร้างความมั่นใจในการดำเนินงานให้แก่เครือข่าย - เกิดฐานข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- ฐานข้อมูลที่ร่วมกันจัดทำ
3) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- จัดการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น และหาข้อสรุปร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานของเครือข่าย - ประเมินระดับความรู้ ความเข้าใจ และผลการดำเนินงานของเครือข่ายที่ผ่านมา	- รับทราบระดับความรู้ ความเข้าใจ และผลงานจากการดำเนินงานที่ผ่านมา - เพื่อใช้ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	- ระดับความรู้ ความเข้าใจ - ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา - ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทาง การดำเนินงาน

ตารางที่ 5-1 แนวทางการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	รูปแบบกิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ตัวชี้วัด
4) สนับสนุนช่องทางเข้าถึงงบประมาณ	- สนับสนุนเครือข่ายที่มีความพร้อมยื่นจดทะเบียนองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับสำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ผลักดันให้เครือข่ายที่มีคุณสมบัติครบถ้วนขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม หมวดยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (เงินอุดหนุน)	- เสริมสร้างศักยภาพให้แก่เครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สร้างความภาคภูมิใจและความมั่นใจแก่เครือข่ายในการดำเนินงานเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- เครือข่ายที่ได้รับงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม
5) สร้างคุณค่าและความสำคัญ	- จัดทำบัตรประจำตัวให้แก่เครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- สร้างความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ และตระหนักว่าตนเป็นกำลังสำคัญในการช่วยกันบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- มีการจัดทำบัตรประจำตัวเครือข่าย
6) เพิ่มประสิทธิภาพช่องทางการติดต่อ	- ประชาสัมพันธ์ช่องทางการติดต่อให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป - กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อรับเรื่องกรณีมีการแจ้งข้อมูล การรายงานผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหา ตลอดจนการให้คำแนะนำในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- การติดต่อระหว่างเครือข่ายและสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	- ช่องทางติดต่อ - เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ

ตารางที่ 5-1 แนวทางการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	รูปแบบกิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ตัวชี้วัด
7) เชื่อมโยงบทบาทของเครือข่ายเข้ากับบทบาทของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเครือข่ายบนสื่อประชาสัมพันธ์ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือในการช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ข่าวดูสารของเครือข่ายที่เผยแพร่บนสื่อของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ระยะปานกลาง 3-5 ปี			
1) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- จัดการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น และหาข้อสรุปร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานของเครือข่าย - ประเมินระดับความรู้ ความเข้าใจ และผลงานของเครือข่ายจากการดำเนินงานที่ผ่านมา	- รับทราบระดับความรู้ ความเข้าใจ และผลงานจากการดำเนินงานที่ผ่านมา - เพื่อใช้ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	- ระดับความรู้ ความเข้าใจ โดยใช้แบบประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมา - ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน
2) พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- ให้ความรู้แก่เครือข่าย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ อบต. เกี่ยวกับมาตรการที่บังคับใช้ - เพิ่มจำนวนเครือข่าย หรือจำนวนสมาชิก	- สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่เครือข่ายและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง - รับทราบปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงาน - เกิดข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป - จำนวนสมาชิกและเครือข่ายเพิ่มมากขึ้น	- ระดับความรู้ความเข้าใจ - ทุกเครือข่ายมีส่วนร่วมในการถอดบทเรียน - จำนวนสมาชิกหรือเครือข่ายที่เพิ่มขึ้น
3) สร้างขวัญและกำลังใจ	- คัดเลือกเครือข่ายที่มีผลการดำเนินงาน และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง - มอบรางวัลแก่เครือข่ายที่ผ่านการคัดเลือก	- สร้างขวัญ กำลังใจในการทำงาน - สร้างแรงกระตุ้นในการดำเนินงานต่อไป	- เครือข่ายที่ได้รับรางวัล

ตารางที่ 5-1 แนวทางการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	รูปแบบกิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ตัวชี้วัด
4) ศึกษา ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- ประชุมกลุ่มย่อยแต่ละเครือข่ายเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- เกิดข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง	- เครือข่ายที่ได้เข้าร่วมให้ข้อเสนอแนะครอบคลุมพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทั้งหมด
5) การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- ผลักดันให้มีงบประมาณเพื่อการขับเคลื่อนกลไกการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดประชุมคณะกรรมการกำกับ ดูแล และติดตามผลการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- สร้างความต่อเนื่องในการดำเนินงาน	- งบประมาณที่จัดสรร
ระยะยาว 6-10 ปี			
1) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- จัดการเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น และหาข้อสรุปร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานของเครือข่าย - ประเมินระดับความรู้ ความเข้าใจ และผลงานของเครือข่ายจากการดำเนินงานที่ผ่านมา	- รับทราบระดับความรู้ ความเข้าใจ และผลงานจากการดำเนินงานที่ผ่านมา - เพื่อใช้ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	- ระดับความรู้ ความเข้าใจ - ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา - ข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน
2) พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	- จัดกิจกรรมทัศนศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเครือข่ายในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับเครือข่ายพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพื้นที่อื่น - จัดทำข้อสรุป ความคิดเห็นที่ได้จากการทัศนศึกษาดูงาน	- เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ในการนำไปดำเนินงาน - สร้างความเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายในพื้นที่ต่าง ๆ - เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคประชาชน	- ข้อสรุป ความคิดเห็นที่ได้จากการทัศนศึกษาดูงาน

ตารางที่ 5-1 แนวทางการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงาน	รูปแบบกิจกรรม	ประโยชน์ที่ได้รับ	ตัวชี้วัด
3) สร้างขวัญและกำลังใจ	- คัดเลือกเครือข่ายที่มีผลการดำเนินงาน และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง - มอบรางวัลแก่เครือข่ายที่ผ่านการคัดเลือก	- สร้างขวัญ กำลังใจในการทำงาน - สร้างแรงกระตุ้นในการดำเนินงานต่อไป	- เครือข่ายที่ได้รับรางวัล

ทั้งนี้ในการดำเนินงานตามแนวทางที่เสนอไว้ข้างต้น สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เครือข่ายได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานในแต่ละระยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรายงานผลการติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดการรับรู้ และช่วยกันหาแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ กลไก สนับสนุนการดำเนินงานในระยะต่อไป รูปแบบการให้และรับข้อมูลข่าวสารที่เป็น การติดต่อสื่อสารสองทาง ผ่านทาง Application line Facebook หรือเว็บไซต์ของ สผ. จะช่วยให้เครือข่าย คลายความกังวล ความสงสัย เกิดความเชื่อมั่น และสร้างความร่วมมือการทำงานในลักษณะของพันธมิตร (Partnership) แทนการใช้รูปแบบการสั่งการ จะส่งผลให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

บทที่ 6

การประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการ

การจัดประชุมสัมมนาผลการศึกษาโครงการจึงเป็นการนำเสนอผลการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายในพื้นที่ จำนวน 23 เครือข่าย และได้ส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรการที่บังคับใช้ในประกาศ ฯ พร้อมจัดทำ (ร่าง) คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายใต้โครงการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เครือข่ายได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาความเหมาะสม ก่อนดำเนินการจัดพิมพ์ฉบับจริงต่อไป ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการประชุมสัมมนา ได้แก่

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ในการช่วยกันบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) ผลักดันให้เกิดกลไกความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมและมีความยั่งยืน

การจัดประชุมสัมมนาจัดขึ้นระหว่างวันที่ 8-9 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 กำหนดเป้าหมายผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาจังหวัดละ 100 คน โดยสรุปได้ ดังนี้

6.1 การจัดประชุมสัมมนา ณ จังหวัดเพชรบุรี

การประชุมสัมมนาผลการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี จัดขึ้นเมื่อวันอังคารที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 เวลา 13.00-16.30 น. ณ โรงแรมเอเชียชะอำ ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีรายละเอียด ดังนี้

6.1.1 กำหนดการประชุม

13.00-13.30 น. ลงทะเบียน

13.30-13.45 น. กล่าวรายงาน

โดย ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กล่าวเปิด

โดย นายกเทศมนตรีเมืองชะอำ

- 13.45-14.30 น. สรุปรายละเอียดการดำเนินงาน และอธิบาย (ร่าง) คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ 2
 โดย บริษัทเซิร์ทเทอร์น สตีลดี จำกัด
- 14.30-14.45 น. รับประทานอาหารว่าง
- 14.45-15.45 น. นำเสนอแนวทางในการร่วมดำเนินงานเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
 โดย ตัวแทนเครือข่ายเฝ้าระวัง ฯ จำนวน 4 เครือข่าย
- 15.45-16.25 น. รับฟังความคิดเห็น และตอบข้อซักถามของผู้เข้าประชุม
- 16.25-16.30 น. กล่าวปิดการประชุม
 โดย ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.1.2 ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา

การประชุมสัมมนาผลการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 113 คน (รูปที่ 6-1) ประกอบด้วย

- 1) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 คน
- 2) บริษัทเซิร์ทเทอร์น สตีลดี จำกัด และคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน
- 3) หน่วยงานราชการ จำนวน 14 คน
- 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 15 คน
- 5) ภาคประชาชน จำนวน 72 คน

6.1.3 สรุปข้อเสนอแนะจากการประชุมสัมมนาผลการศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

- 1) ควรมีมาตรการในการป้องกันไม่ให้น้ำเสียจากภายนอกพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเข้ามาสร้างมลพิษในพื้นที่
- 2) ควรประกาศให้พื้นที่อำเภอบ้านลาดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นพื้นที่ต้นน้ำของแม่น้ำบางตะบูน
- 3) ควรเพิ่มพื้นที่เขาเด่น ตำบลหนองกะปูล อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมด้วย
- 4) ที่ผ่านมาการเฝ้าระวัง แจ้งข่าวปัญหาสิ่งแวดล้อมทำได้ยาก เนื่องจากไม่มีช่องทางในการแจ้ง
- 5) ควรรณรงค์ให้ลดการใช้ถุงพลาสติกในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 6) ประกาศพื้นที่คุ้มครองควรถูกบังคับใช้อย่างจริงจัง ลงโทษผู้กระทำความผิดให้เห็นเป็นตัวอย่าง
- 7) ปัญหาการรุกรานของนายทุนมีหลายบริเวณ ควรบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

- 8) การสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนทำได้ยาก เนื่องจากนิสัยของคนไทยมักไม่คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม
- 9) ประเด็นที่ควรเฝ้าระวังอย่างยิ่ง คือ การรุกร้าพื้นที่ชายหาดของนายทุน
- 10) การสร้างและพัฒนาเครือข่าย ควรสร้างคนรุ่นใหม่ ๆ มาสานต่อให้เกิดความยั่งยืน
- 11) ควรป้องกันการครอบครองสิทธิ์ของเอกชนในพื้นที่ที่ถกขึ้นใหม่ ด้านหลังแนวเขื่อนป้องกันการกัดเซาะ
- 12) กลไกการแจ้งข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการดำเนินงานของเครือข่าย
- 13) ควรขยายเครือข่ายโดยเชิญประมงพื้นบ้าน อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อกร.) ของกระทรวงมหาดไทยมาร่วมด้วย

6.1.4 ประมวลภาพการประชุมสัมมนาจังหวัดเพชรบุรี

รูปที่ 6-1 ประมวลบรรยากาศการประชุมสัมมนาผลการศึกษាจังหวัดเพชรบุรี

รูปที่ 6-1 ประมวลบรรยากาศการประชุมสัมมนาผลการศึกษาจังหวัดเพชรบุรี (ต่อ)

6.2 การจัดประชุมสัมมนา ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การประชุมสัมมนาผลการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จัดขึ้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ห้องเสลา โรงแรมจี ห้วยหิน ตำบลห้วยหิน อำเภอห้วยหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีรายละเอียด ดังนี้

6.2.1 กำหนดการประชุม

08.30-09.00 น. ลงทะเบียน

09.00-09.15 น. กล่าวรายงาน

โดย ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กล่าวเปิด

โดย ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

09.15-10.00 น.	สรุปรายละเอียดการดำเนินงาน และอธิบาย (ร่าง) คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ 2
โดย บริษัทเซาท์เทอร์น สตัดดี้ จำกัด
10.00-10.15 น.	รับประทานอาหารว่าง
10.15-11.15 น.	นำเสนอแนวทางในการร่วมดำเนินงานเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
โดย ตัวแทนเครือข่ายเฝ้าระวัง ฯ จำนวน 3 เครือข่าย
11.15-11.55 น.	รับฟังความคิดเห็น และตอบข้อซักถามของผู้เข้าร่วม
11.55-12.00 น.	กล่าวปิดการประชุม
โดย ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
12.00 น.	รับประทานอาหารเที่ยง

6.2.2 ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา

การประชุมสัมมนาผลการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 130 คน (รูปที่ 6-2) ประกอบด้วย

- 1) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 คน
- 2) บริษัทเชิร์ทเทอร์น สดดี จำกัด และคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน
- 3) หน่วยงานราชการ จำนวน 13 คน
- 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 คน
- 5) ภาคประชาชน จำนวน 104 คน

6.2.3 สรุปข้อเสนอแนะจากการประชุมสัมมนาผลการศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- 1) กิจกรรมที่เครือข่ายมักดำเนินงานในพื้นที่หัวหิน และปราณบุรี คือ การเก็บขยะชายหาด และในทะเล เพื่อช่วยดูแล รักษาสิ่งแวดล้อม
- 2) ควรรณรงค์ให้ชุมชนชายหาดหัวหินช่วยดูแลความสะอาดบริเวณชายหาด
- 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร
- 4) ควรมีบัตรประจำตัวให้กับสมาชิกเครือข่ายเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 5) พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรครอบคลุมพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
- 6) ควรเชื่อมโยงเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ เพื่อทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ
- 7) ควรส่งเสริมการดูแลสิ่งแวดล้อมของเยาวชน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในอนาคต

- 8) แม่น้ำปรางบุรี มีขยะจำนวนมาก เครือข่ายในพื้นที่ช่วยกันเก็บ แต่ยังมีเหลืออีกจำนวนมาก ต้องช่วยกันสร้างจิตสำนึกให้ทุกคนไม่ทิ้งขยะลงในแม่น้ำ ลำคลอง
- 9) พบเห็นการทิ้งขยะมูลฝอย การปล่อยน้ำเสียบริเวณหน้าสะพานปลาหัวหิน
- 10) ควรเชื่อมโยงเครือข่ายทั้งป่า เมือง และทะเล เข้าด้วยกัน

6.2.4 ประมวลภาพบรรยากาศการประชุมสัมมนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รูปที่ 6-2 ประมวลบรรยากาศการประชุมสัมมนาผลการศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทที่ 7

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างเป็นขั้นตอน และเปิดโอกาสให้เครือข่ายสมัครใจเข้าร่วมโครงการด้วยตนเอง ได้มีการหารือกรอบและเป็นทางการ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเสริมศักยภาพให้แก่เครือข่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความรู้เกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม สิ่งที่ได้รับการดำเนินงานสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ได้แก่

- 1) ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และที่มา เหตุผลและความจำเป็นในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 2) ความชัดเจนของบทบาทและภารกิจของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 3) ความชัดเจนของ บทบาท หน้าที่ ของเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 4) ความเชื่อมั่นของเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานร่วมกัน
- 5) ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่าย ได้แก่ งบประมาณ ฐานข้อมูล องค์ความรู้
- 6) ความต่อเนื่องของการดำเนินงาน และมีขั้นตอนการประสานงานที่เป็นรูปธรรม

จากประเด็นข้างต้น บางส่วนได้เสนอแนะแนวทางในรูปของเครื่องมือกลไกไว้ในบทที่ 5 ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถจัดทำเป็นแผนงาน/โครงการ ในแต่ละระยะของแผนได้ แต่บางประเด็นจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพเชิงระบบ จึงได้จัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังนี้

7.1 ด้านกระบวนการจัดทำประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- 1) ในการกำหนดขอบเขตการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมควรนำแนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) มาใช้เพื่อประเมินคาดการณ์ และสร้างแบบจำลอง (Scenario) การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากภัยคุกคาม และนโยบายด้านต่าง ๆ ที่เป็นผลทั้งทางด้านลบ และด้านบวกต่อพื้นที่ รวมทั้งกฎหมายที่เข้ามามีผลต่อพื้นที่ในแต่ละด้าน เพื่อช่วยในการกำหนดขอบเขตที่เหมาะสมในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงและขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่นั้น ๆ

- 2) ในการกำหนดขอบเขตการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีส่วนในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ กำหนดรายชื่อหรือตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มีความชัดเจน ครอบคลุมทั้งพื้นที่ก่อนเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดังกล่าวในกระบวนการจัดทำร่างประกาศ ฯ หรือขั้นตอนอื่น ๆ ต่อไป โดยทุกขั้นตอนจะต้องได้รับทราบความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างครบถ้วน

7.2 ด้านการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- 1) กรณีเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นสมาชิกอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) จะมีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน แต่ในกรณีของเครือข่ายที่ไม่ได้เป็น ทสม. จำเป็นอย่างยิ่งที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะต้องกำหนดบทบาท หน้าที่ ให้แก่เครือข่ายดังกล่าวอย่างชัดเจน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินงานร่วมกัน โดยการปรับปรุงหรือกำหนดระเบียบการในการจัดทำบัตรสมาชิกให้แก่เครือข่าย เพื่อรับรองคุณสมบัติของสมาชิกอย่างเป็นทางการ
- 2) กำหนดให้ ทสม. ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม มีบทบาท หน้าที่ เพื่อการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม โดยต้องผ่านการอบรมให้ความรู้แก่ ทสม. เกี่ยวกับประกาศ ฯ ที่บังคับใช้ ในทุกพื้นที่
- 3) สร้างช่องทางและพัฒนากระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างเครือข่ายกับสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม และกำหนดบุคลากรรับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง
- 4) เสริมสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายภาคประชาชนของหน่วยงานอื่น ๆ เช่น เครือข่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาสาสมัครพิทักษ์ทะเล (อสทล.) อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นต้น
- 5) ปรับปรุงกลไกงบประมาณเพื่อเป็นเครื่องมือในการยกระดับความสำคัญของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยมีการกำหนดกรอบงบประมาณให้เหมาะสม เพียงพอต่อการเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายการเฝ้าระวังและติดตามผลการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากงบประมาณด้านการกำหนดนโยบาย การประสาน การติดตามประเมินผล

เนื่องจากจำเป็นต้องอาศัยกลไกของเครือข่ายในการช่วยขับเคลื่อนการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความเข้มงวด จริงจัง และต่อเนื่อง

7.3 ด้านการพัฒนาบทบาทของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเชื่อมโยงกับภารกิจในการประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 2) พัฒนาระบบบูรณาการฐานข้อมูล และระบบการเก็บข้อมูลข่าวสารของพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้มีเอกภาพ ทันสมัย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวก
- 3) สร้างช่องทางการเข้าถึงที่มีความสะดวก รวดเร็ว และทันสมัยให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายได้รับทราบเพื่อติดต่อ สอบถามข้อสงสัย กับกลุ่มนิติการที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
- 4) สร้างระบบการรับ และรายงานผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน การรับแจ้งข้อมูลผู้กระทำผิดมาตรการให้มีความเป็นระบบ ชัดเจน โปร่งใส และรวดเร็ว
- 5) พัฒนารูปแบบสื่อในการประชาสัมพันธ์ผ่านทางโทรทัศน์ และสังคมออนไลน์ให้มากขึ้น

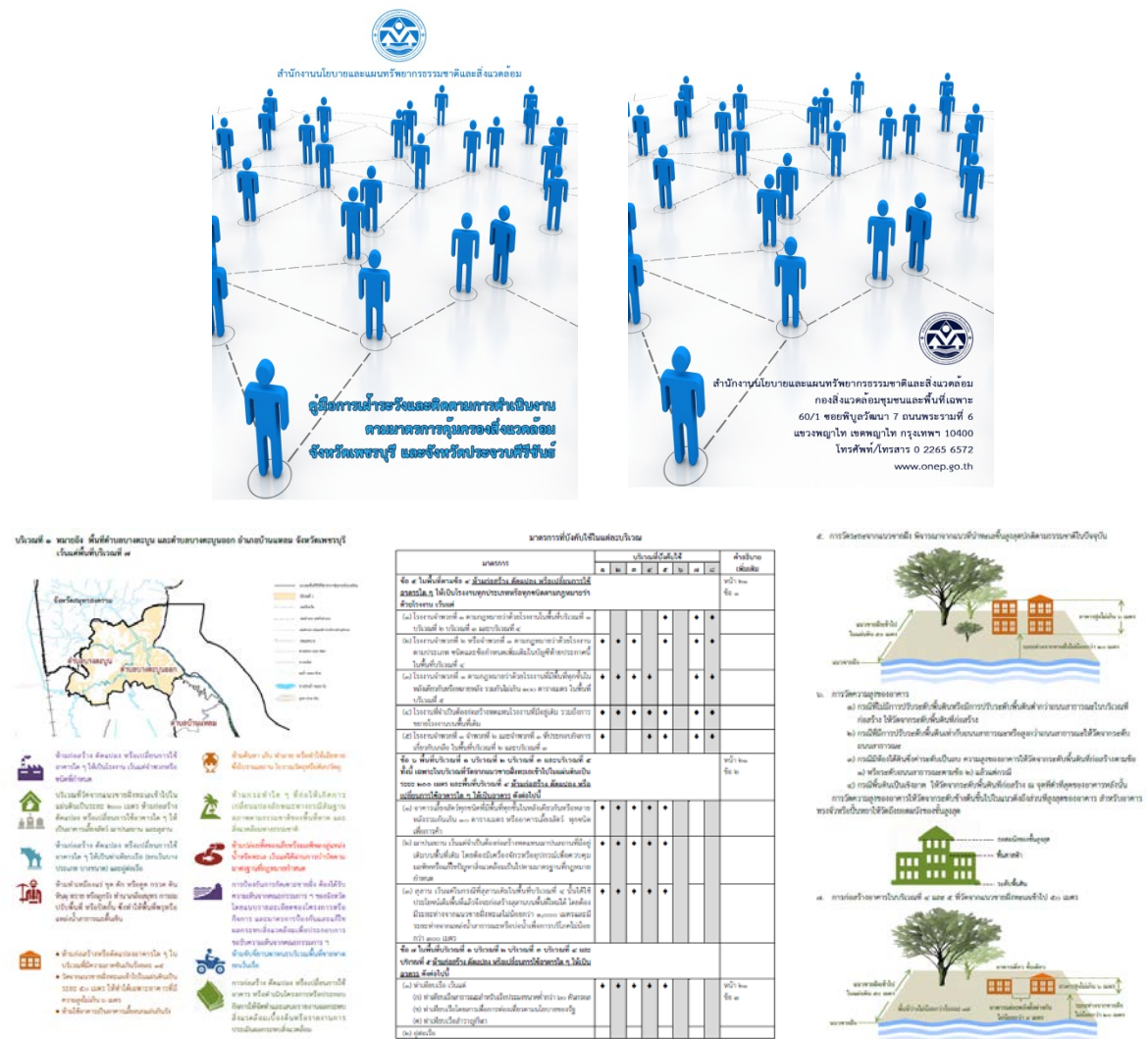
ทั้งนี้ในการพัฒนาประสิทธิภาพเชิงระบบที่กล่าวมาข้างต้นอาจต้องอาศัยระยะเวลา และงบประมาณเพิ่มขึ้น แต่สิ่งที่จะได้รับ คือ การขับเคลื่อนให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังจะมีผลเป็นรูปธรรมในการช่วยลดความสูญเสียทางด้านทรัพยากร และป้องกันความเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ประเทศที่ไม่อาจประเมินค่าได้

บทที่ 8

สื่อประชาสัมพันธ์โครงการ

8.1 คู่มือการเฝ้าระวัง และติดตามผลการดำเนินงาน

จัดทำคู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายใต้โครงการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 1,000 เล่ม โดยจัดพิมพ์ขนาด A4 เนื้อหากระดาษปอนด์ 100 แกรม พิมพ์ 4 สี และปกกระดาษอาร์ตการ์ด 230 แกรม ปก 4 สี (รูปที่ 8.1-1)

รูปที่ 8.1-1 คู่มือการเฝ้าระวังและติดตามการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

8.2 จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยป้ายมีขนาดความกว้าง 1.50 เมตร สูง 1 เมตร ติดตั้งสูงจากพื้น 2 เมตร (รูปที่ 8.2-1) แผ่นป้ายทำด้วยสังกะสีเคลือบหนา 1 มิลลิเมตร พิมพ์ข้อความกันน้ำและรังสียูวี ติดตั้งด้วยเสาคอนกรีตขนาด 3 x 3 นิ้ว จำนวน 15 ป้าย โดยติดตั้งในพื้นที่ ดังนี้ (ตารางที่ 8.2-1 และรูปที่ 8.2-2 ถึง 8.2-16)

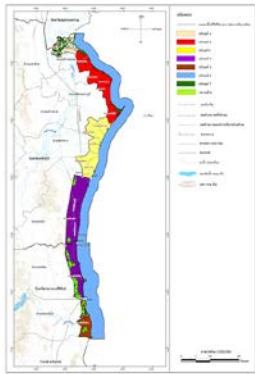
ตารางที่ 8.2-1 ตำแหน่งติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	อปท.	X	Y
เพชรบุรี	บ้านแหลม	1. บางตะบูน	เทศบาลตำบลบางตะบูน	601558	1466613
		2. บางตะบูนออก		602191	1466462
		3. บ้านแหลม	เทศบาลตำบลบ้านแหลม	605981	1460707
		4. บางขุนไทร	องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนไทร	609717	1456282
		5. ปากทะเล	องค์การบริหารส่วนตำบลปากทะเล	614970	1454961
		6. บางแก้ว	องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว	615101	1447299
		7. แหลมผักเบี้ย	องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย	616962	1439657
	เมืองเพชรบุรี	8. หาดเจ้าสำราญ	เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ	615529	1437985
		9. หอนงขนาน	เทศบาลตำบลหอนงขนาน	612419	1433069
	ท่ายาง	10. ปึกเตียน	องค์การบริหารส่วนตำบลปึกเตียน	611342	1430873
	ชะอำ	11. หอนงศาลา	องค์การบริหารส่วนตำบลหอนงศาลา	606900	1425914
		12. บางเก่า	เทศบาลตำบลบางเก่า	608710	1423106
		13. ชะอำ	เทศบาลเมืองชะอำ	606899	1414979
ประจวบคีรีขันธ์	หัวหิน	14. หัวหิน	เทศบาลเมืองหัวหิน	603662	1393231
	ปราณบุรี	15. ปากน้ำปราณ	เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ	608125	1370811

พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี

อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
ควรปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ดังนี้

ห้ามก่อสร้างอาคารในระนาบ ๒๐ เมตร จากแนวชายฝั่งทะเล รวมทั้งในพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า
ร้อยละ ๓๕ สำหรับบริเวณอัตรการย่อย ๒๐ เมตร จนถึงระยะ ๕๐ เมตร มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร
ห้ามก่อสร้าง สัตตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและสิ่งมีชีวิต และห้ามก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม
บางประเภท เป็นต้น

ห้ามทำเหมืองแร่ ขุด ดิน หรือถม ดิน ดินถม หรือถมดิน การถม ปูนพื้นใต้ การฉีกดินทางน้ำ
สาธารณะ การกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา การเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติพื้นที่
การเปลี่ยนแปลงสภาพชายฝั่ง การทิ้งของเสียหรือเศษของสิ่งเหลือใช้ของเสีย การถมทะเล และการจับ สัก
สัตว์ทะเลหายาก เป็นต้น สำหรับการดำเนินการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

การก่อสร้างอาคาร หรือดำเนินการโครงการบางประเภท จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (EE) หรือ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) แล้วแต่กรณี

ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เผยแพร่และจัดพิมพ์โดย : สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี
หรือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

สามารถขอรับข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติม
ได้ที่ : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี
หรือ : www.conp.go.th

รูปที่ 8.2-1 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รูปที่ 8.2-2 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.บางตะบูน อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-3 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.บางตะบูนออก อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-4 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.บ้านแหลม อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-5 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.บางขุนไทร อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-6 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.ปากทะเล อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-7 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.บางแก้ว อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-8 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.แหลมผักเบี้ย อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

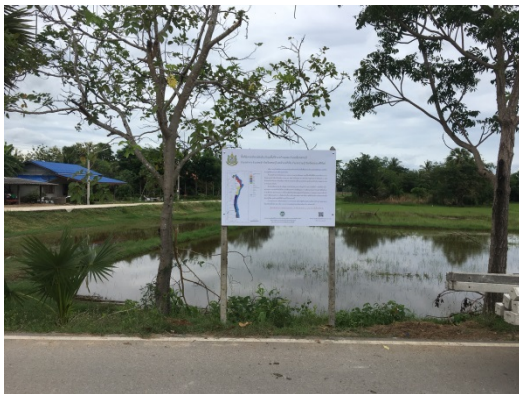
รูปที่ 8.2-9 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.หาดเจ้าสำราญ อ.เมืองเพชรบุรี จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-10 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.หนองขนาน อ.เมืองเพชรบุรี จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-11 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.ปึกเตียน อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-12 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.หนองศาลา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-13 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.บางเก่า อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-14 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

รูปที่ 8.2-15 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.หัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

รูปที่ 8.2-16 ป้ายประชาสัมพันธ์ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ต.ปากน้ำปราณ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

8.3 จัดทำแผนผังประชาสัมพันธ์

จัดทำแผนผังที่นำเสนอความรู้เกี่ยวกับประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งจัดทำในรูปแบบภาษาไทย จำนวน 1,500 ชุด และภาษาอังกฤษ จำนวน 500 ชุด (รูปที่ 8.3-1) จัดพิมพ์ 4 สี กระดาษอาร์ตมัน 160 แกรม และเผยแพร่ให้กับประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

รูปที่ 8.3-1 แผนผังประชาสัมพันธ์ ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

รูปที่ 8.4-1 สื่อ Infographic ประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ต่อ)

เอกสารอ้างอิง

- กิตติชัย รัตน์นะ. (2549). *การมีส่วนร่วมในการจัดการลุ่มน้ำ*. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะวนศาสตร์
ภาควิชาอนุรักษวิทยา.
- ธนา ประมุขกุล. (2544). *เครือข่าย*. สารสารส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม 24(3) กรกฎาคม-กันยายน
2544.
- พีรธร บุญยรัตน์ และคณะ. (2552). *การศึกษาเพื่อพัฒนานโยบายและกลไกการส่งเสริมความเสมอภาคและ
ความเป็นธรรมในสังคม : รายงานฉบับสมบูรณ์ชุดโครงการวิจัย สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็ง
ให้ชุมชน*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

คณะผู้ดำเนินการศึกษา

บริษัทเซ้าท์เทอร์น สตั๊ดดี้ จำกัด

1. ผศ.ดร.จิตศักดิ์	พุดมจร	หัวหน้ากิจกรรม
2. ผศ.ดร.เพ็ญใจ	สมพงษ์ชัยกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
3. ผศ.สุพจน์	โกวิทยา	ผู้เชี่ยวชาญด้านการติดตามประเมินผล
4. รศ.ดร.สุเมธ	ไชยประพัทธ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านมลพิษ
5. รศ.ดร.ปาริชาติ	วิสุทธิสมาจาร	ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. รศ.ดร.อุมาพร	มูณีแนม	ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการมีส่วนร่วม
7. อาจารย์ศักดิ์อนันต์	ปลาทอง	ผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
8. อาจารย์ประภาพร	แสงกาญจนวนิช	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม
9. อาจารย์ศักดิ์ชาย	คณนคร	ผู้เชี่ยวชาญด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์
10. นายณัฐพล	ศรีสุธาสินี	หัวหน้าโครงการ
11. นางปิยาภรณ์	ศรีสุธาสินี	ผู้ประสานงานหลัก
12. นายฉัตรชัย	อินทน์แก้ว	นักวิทยาศาสตร์
13. นางสาวรัตนภรณ์	นันทะช่วย	เลขานุการ
14. นางสาวโสมวดี	โรยมณี	เจ้าหน้าที่ประสานงาน
15. นายธนิช	เมืองจีน	เจ้าหน้าที่ประสานงาน